

AKTA
GENERÁLNÍ VOLEBNÍ
KAPITULY
ŘÁDU KAZATELŮ

SLAVENÉ V ŘÍMĚ
OD 1. DO 21. ZÁŘÍ 2010
POD PŘEDSEDNICTVÍM

FR. BRUNO CADORÉ

DOKTORA POSVÁTNÉ TEOLOGIE
A MAGISTRA ŘÁDU

ŘÍM
GENERÁLNÍ KURIE U SV. SABINY
2010

ÚVODNÍ SLOVO PROVINCIÁLA

Milí bratři,

dostáváte do rukou překlad Akt generální kapituly slavené v Římě v roce 2010. Toto pracovní vydání obsahuje překlad promulgačního listu magistra řádu a jednotlivých kapitol usnesení generální kapituly. Je vynechána úvodní I. kapitola obsahující údaje o průběhu kapituly, IX. kapitola obsahující změny v konstitucích a dodatky, které obsahují kromě jiného zprávu magistra řádu o stavu řádu. Tyto texty lze nalézt v originálním znění na internetových stránkách řádu www.op.org.

Samotná Akta ustanovují, že jejich text má být přijat všemi bratry. Všichni bratři by si je měli pozorně přečíst a v rámci našich komunit a provincie bychom měli společně přemýšlet, jak je uvést v život. Bude jistě vhodné, když se ostatní členové dominikánské rodiny i vašim prostřednictvím seznámí s obsahem, který se jich týká.

V Praze 14. prosince 2010

fr. Benedikt MOHELNÍK OP
provinciál

OBSAH

Úvodní slovo provinciála.....	2
Obsah.....	3
Promulgační listina	5
SEZNAM ZKRATEK.....	9
KAPITOLA I	10
KAPITOLA II: SLUŽBA KÁZÁNÍ.....	10
Kázání a symbol identity řádu.....	10
Kázání a dominikánský život.....	11
Kázání a komunita.....	11
Kázání a dominikánská formace.....	12
Kázání a studium	12
Kázání a následování Ježíše	14
Kázání a řízení	15
Kázání a ekonomie	15
Profese, stanovy a náš život	16
KAPITOLA III: DE SEQUELA CHRISTI	18
Kontext a náboženský život.....	18
Komunitní plánování	18
Bratrský život.....	19
Evangelní rady	20
Liturgický život a život modlitby.....	20
Společný život.....	21
KAPITOLA IV: DE STUDIO.....	23
Studium v řádu.....	23
Koordinace a plánování intelektuálního života.....	23
Stálá komise pro podporu studia v řádu.....	24
Celořádové setkání regentů studií.....	26
Instituce pod přímou jurisdikcí magistra řádu	26
Zvláštní otázky	28
KAPITOLA V: DE MINISTERIO VERBI	30
Formace	30
Kázání dětem a mládeži	30
Kázání prostřednictvím moderních prostředků sociální komunikace.....	31
Spolupráce mezi entitami.....	31
Misie	32
Spolupráce s dominikánskou rodinou.....	33
Mezinárodní dominikánský voluntariát (DVI)	33
Spolupráce s Hnutím dominikánské mládeže (IDYM).....	33
Péče o stvoření.....	34

Mezináboženský dialog	35
Spravedlnost a mír – Justitia et pax.....	35
Regionální studium konfliktních situací	36
Školy kázání	36
Pětisté výročí kázání Antonia de Montesinos.....	36
Kuba	36
Migrace	36
Domorodé obyvatelstvo	37
Farní pastorační	38
KAPITOLA VI: DE FORMATIONE.....	39
Promotor pro povolání a přijímání kandidátů	39
Formace formátorů	40
Formační komunita	40
Autentická dominikánská intelektuální formace.....	40
Bratři spolupracovníci	40
Stálá formace	41
KAPITOLA VII: DE REGIMINE.....	42
Restrukturalizace entit řádu	42
Pozměňovací návrhy ke strukturám řádu	42
Vikariáty: generální a provinční.....	43
Provincie a viceprovincie.....	44
Přeuspořádání regionů.....	44
Kongres bratří spolupracovníků	46
Správa akademických institucí.....	46
Správa místních komunit.....	46
Kázání smíření a uzdravení.....	52
KAPITOLA VIII: DE ADMINISTRATIONE ŒCONOMICA.....	54
Kontribuce Řádu	55
Mezinárodní dominikánská nadace (IDF).....	56
Subvence.....	57
Náklady kapituly.....	57
Poděkování	57
KAPITOLA IX: DE CONSTITUTIONIBUS ET ORDINATIONIBUS ...	58
GRATIARUM ACTIONES.....	58
SEDES PROXIMI CAPITULI GENERALIS	58
SUFFRAGIA PRO VIVIS.....	58
SUFFRAGIA PRO DEFUNCTIS.....	58
APPENDIX I: BENEDIKT XVI.....	59
APPENDIX II: ZPRÁVA MAGISTRA ŘÁDU FR. C. A. A.COSTY.	59
APPENDIX III: CAPITULI GENERALIS ELECTIVI NUNTII.....	59
INDICES.....	59

PROMULGAČNÍ LISTINA

Moji drazí bratři ve svatém Dominiku,

tímto listem vyhláši Aktu generální kapituly slavené v Římě od 1. září do 21. září 2010.

Spolu s vámi všemi bych chtěl na prvním místě vyjádřit hlubokou vděčnost fr. Carlosovi Alfonsovi Aspirozovi Costovi, který se ujal služby Magistra řádu na celých devět let. Jeho všímavost vůči každému z nás, péče o rozvíjení poslání celého řádu uprostřed dominikánské rodiny a spolu s ní, kterou prokazoval, jeho nasazení v prioritních situacích byly a budou pro nás všechny velkým svědectvím evangelijního a apoštolského bratrství.

Akta této kapituly začínají jediným prologem, který se věnuje službě kázání, čímž se řádu ukazuje, co tvoří jeho podstatu, jak pro každého jednotlivě, tak pro celé komunity. Nejde jen o podstatu vzhledem k cílům našich konkrétních apoštolských činností, nýbrž ještě radikálněji o podstatu, která oživuje srdce našeho života, nás, kteří jsme „zcela posláni k hlásání Božího slova“. Copak není naší odpovědí na slovo, jímž se Bůh obrací na celé lidstvo, touha po zasvěcení celého našeho života tomu, abychom ukazovali toto slovo, které vyšlo vstříc lidstvu a vede s ním dialog a zjevilo se mu jako cesta, pravda a život?

Tím, že kapitula vložila kazatelské poslání do srdce povolání řádu a každého z nás, chtěla připomenout, jakým způsobem kázání vytváří srdce, oporu a dynamiku různých dimenzí našeho života. Na tomto základě utvořeném prací kapitulních komisí definovala kapitula různá zaměření pro příští tři roky. S ohledem na kazatelské poslání nás vyzývá, aby nám leželo na srdci utváření komunit jako živých ohnisek bratrství, studia a modlitby, která by předávala víru a naději a nabízela přijetí a dialog světu. Oživování touhou kázat si máme stanovit prostředky studia, aby naše komunity byly jak domy kázání, tak domy studia. Aby se co nejlépe zajistilo naše poslání a co největší rovnost mezi námi, jsme pozváni k tomu, abychom se dělili o nejučinnější prostředky konkrétní solidarity. Aby bratři mohli všude realizovat kázání v radosti a svobodě, je třeba během příštích šesti let vynaložit úsilí na přizpůsobení struktur našich „svatých kázání“ apoštolským potřebám i lidským zdrojům, které jsou k dispozici. Zkrátka, jde-li o stále stejné poslání kázat, vybízejí tyto požadavky neustále k tomu, abychom vycházeli z konkrétní reality našeho života kazatelů, tak aby „kazatelé“, jimiž jsme my sami stále, vydávali své síly v milosti evangelia.

Jedním ze základních úkolů kapituly je aktualizovat podle zkušenosti bratří z celého světa a na základě reflexe kapitulářů naše poslání a vyzvat každého k tomu, „aby pil ze své studny“ a s radostí a rozhodností se vrátil do srdce svého

povolání. V tomto duchu vyzývám bratry, komunity a provincie, aby si našli čas a prostředky k přečtení těchto akt a přijali je jako pozvání k plné účasti na neustálém „zakládání řádu“.

Pro příští roky bylo definováno určité přednostní zaměření na společné apoštolské dobro a předáno Magistrovi řádu. Zároveň kapituláři zdůraznili, jak bylo v naší tradici podstatné, aby se všichni, oživováni stejnou touhou po jednomyslnosti, osobně zapojili do těchto reorganizačních úkolů.

Na základě zde provedených zhodnocení se ukázalo jako nezbytné, aby se od nynějška do roku 2016 zjednodušily různé úrovně organizace našich celků. Provincie, viceprovincie a provinční vikariáty mají představovat tři zvláštní úrovně. Tato „restrukturalizace“ bude vyžadovat čas a péči, aby se zaměřením na úpravu struktur kázání rozvíjely charakteristické znaky každého celku pro větší službu kazatelskému poslání. Je evidentní, že takové změny se mají týkat nás všech, protože jde o dobro celého řádu. Zvláště budeme v provinciích uskutečňovat plodnější vzájemnost s provinčními vikariáty a co největší spolupráci mezi jednotlivými celky.

V této perspektivě vyrovnávání sil, potřeb a prostředků nás kapitula zve, abychom ještě více organizovali solidaritu vůči sobě navzájem, ve prospěch křehkých celků a s cílem ještě více podporovat prioritní projekty řádu. Nakolik takovou solidaritu dokážeme uskutečnit, natolik budeme moci rozvíjet „fund raising“ ve prospěch řádu, k čemuž vyzývá kapitula.

Ohledně studia navazuje tato kapitula na kapitulou v Bogotě. Chce připomenout, že je nezbytné pokračovat ve zhodnocení a podpoře úkolů studijních center v řádu a jejich spolupráce a úkolů institucí pod přímou jurisdikcí Magistra řádu. Tyto instituce patří celému řádu, a z tohoto titulu se požaduje disponibilita provincií a bratří. Nejde o „zachování“ institucí, protože existovaly odjakživa, ani o udržení „reputace“. Jde spíše o otázku podpory a rozvoje těchto institucí v tom, v čem mají zásadní význam pro naše společné poslání: kritická znalost díla svatého Tomáše Akvinského, historické zkoumání naší tradice a fortiori s blížícím se jubileem, studium Slova, bádání a výuka teologie. Je tolik oblastí, kde se rozvíjí toto „povolání ke studiu“, které máme nést společně pro větší užitek všech a snažit se rozvíjet co nejlepší součinnost mezi službou tomuto společnému dobru a rozvíjením stejných úkolů studia v provinciích.

Kapitula rozhodla, aby se nejednalo o všech důležitých otázkách dominikánského povolání, ale aby se spíše navázalo na předchozí kapituly. Proto existují některé skutečnosti našeho života, komunitní, bratrská a apoštolská, které se v aktech probírají jen málo. Avšak kromě akt je slavení kapituly také důležitým okamžikem setkání bratří, utváření jednomyslnosti mezi námi, objeovávání – dalo by se skoro říci „kontemplace“ – apoštolského nasazení

jedněch i druhých, solidarity s lidmi, osudů sdílených s nimi. Někteří z našich bratří – a není jich málo – čelí vážným obtížím, které se vyskytují na zlomových místech ve světě. Jiní mají těžký úkol vymýšlet, jak upravit svou apoštolskou kreativitu v nových světech s jejich vlastními požadavky. Někteří jsou staří nebo nemocní a s pomocí svých bratří se snaží učinit ze svého stáří okamžik díkyvzdání a přímluvy za práci, kterou uskutečňují ti, jimž předali tradici řádu a přispěli tak k jeho budování. Jiní, mladší – a těch je také dost –, se připojují k řádu a touží kreativně přijmout tuto tradici, kterou mají mít všichni v srdci, aby jim ji předali.

Tato různost bratří je silou našeho řádu a jeho radostí. V řádu existují různé světy a kultury, které se setkávají, nevyjímaje eklesiální a teologický. Naším povoláním je udělat z této různosti místo povzbuzení a sdílení evangelia, ve vzájemné úctě jedněch ke druhým v jejich rozdílnosti a specifčnosti, aniž bychom si kladli podmínky, ale přijímali milost mít je všechny za bratry a mít s nimi se všemi stejné poslání. Skrze tuto rozmanitost je světlo evangelia pravdy stále živější, utvrzuje se jako dar radostné svobody, která nás osvobozuje a vede k jednomyslnosti. Proto nás také naše touha stát se kazateli milosti pro celé lidstvo vede k tomu, abychom chtěli žít z daru bratrství.

Srdečně děkuji bratru Francescovi Maria Riccimu, generálnímu sekretáři kapituly, s vděčností se obracím na všechny, kdo tuto kapitolu připravovali a umožnili její slavení. Ať nám Bůh na přímluvu Matky Boží a svatého Dominika dá v hojnosti sílu Ducha, v jehož vanutí toužíme být posláni do světa jako bratři kazatelé.

V Římě, v našem konventu sv. Sabiny, 5. října léta Páně 2010, o památce blahoslaveného Rajmunda z Kapuy

fr. Christophe HOLZER OP
sekretář

fr. Bruno CADORÉ OP
magistr řádu

Prot. 50/10/828 Roma 2010 – Doc. ufficiali

**POD PŘEDSEDNICTVÍM
FR. BRUNA CADORÉ**
MAGISTRA CELÉHO ŘÁDU KAZATELŮ
**KAPITULÁŘI USTANOVUJÍ,
CO NÁSLEDUJE**

[Seznam kapitulářů]

[Seznam hostů]

[Seznam spolupracovníků]

SEZNAM ZKRATEK

ACG Acta Capituli Generalis

CIC Codex Iuris Canonici

CIDALC

Conferencia Interprovincial Dominicana de América Latina y el Caribe

CLIOP Commissio Liturgica Internationalis O.P.

CRID Center of Research and Inter-religious Dialogue

DOFA Debilidades Oportunidades Fortalezas Amenazas = MOFF = SWOT

DSI Dominican Sisters International

DVI Dominican Volunteers International

IAOP Inter Africa O.P.

IDEO Institut Dominicain d'Études Orientales – Le Caire

IDF International Dominican Foundation

IDYM International Dominican Youth Movement = MJDI

IEOP Inter Europe O.P.

JIP Junta Ibérica de Provinciales

LCM Liber Constitutionum monialium O.P.

LCO Liber Constitutionum et Ordinationum fratrum O.P.

MJDI Movimiento Juvenil Dominicano Internacional = IDYM

MOFF Menaces Opportunités Forces Faiblesses = DOFA = SWOT

ONG Organisation Non-Governmental

SED Société des éditeurs dominicains

SWOT Strengths Weaknesses Opportunities Threats = DOFA = MOFF

PUST Pontificia Università San Tommaso d'Aquino – Roma

UST University of Santo Tomas – Manila

KAPITOLA I

1. – 49.

[Průběh kapituly, Oznámení o volbě magistra, Složení komisí]

KAPITOLA II

ÚVOD
SLUŽBA KÁZÁNÍ

Kázání a symbol identity řádu

50. Existuje mnoho dominikánských symbolů: hábit, znak, pes s pochodní u Dominikových nohou. Je však pouze jeden symbol identity, jakoby genetický kód, pro všechny členy dominikánské rodiny. Tímto symbolem je kázání ke spáse lidstva (Základní ústava, § 4), služba Slova (officium Verbi), evangelizační poslání. Generální kapitula slavená v Římě chce připomenout celé dominikánské rodině, mniškám, bratřím, činným sestřám a dominikánským laikům, toto naše znamení identity v době, kdy se blíží jubileum připadající na rok 2016. Mnišky, které se věnují především modlitbě, se na kázání podílejí nasloucháním Slovu, slavením liturgie a hlásáním evangelia příkladem svého života. Stejně tak bratři spolupracovníci se ke kázání připojují prostřednictvím věrného naplňování řeholní profese.

Čtvrtý lateránský koncil s lítostí prohlásil, že „nikdo neláme věřícím chléb Slova“. Dominik vytušil, že zde je kořen těžkostí církve v jeho době. A rozhodl se, že se to stane jeho posláním a posláním jeho následovníků. Bylo to prorocké tušení, protože hlásání radostné zvěsti je počátkem procesu, který vede k víře, k obrácení k evangeliu, k vytvoření křesťanského společenství a k polidštění života podle Ježíšova příkladu. To stále zůstává zvláštním posláním řádu v církvi, která sama potřebuje evangelizaci, a ve světě plném příležitostí, ale také absurdit a utrpení. Velký význam našeho poslání od nás vyžaduje dobré užívání Slova a slov. (V modlitbách za kazatele ve starém dominikánském misálu byla na prvním místě modlitba za milost kázání, na druhém místě modlitba za správné užívání slova.)

Hned na začátku musíme připomenout, že v dominikánské tradici existovaly různé druhy kázání a evangelizace: homilie a vyučování, slovo mluvené a slovo psané, umělecké projevy, virtuální komunikace, mezilidský dialog, svědecký život atd. Aby se kázání nezúžilo jen na homilii, hovořil již Humbert z Romans

o „kázání mimo kázání“. Chceme však také připomenout, že ve všech těchto druzích musí být základním cílem explicitní hlásání evangelia. A to tak, že ve všech apoštolských úkolech řádu musí být zahrnuto úsilí dospět k tomuto explicitnímu hlásání evangelia. To vyžaduje, aby kazatel nejprve věřil v evangelium jako Maria „naslouchající Slovu“. Vyžaduje to také připravenost k dialogu a k předávání slova ostatním.

Kázání a dominikánský život

51. Kázání není jen funkce, úkol, poslání. Pro dominikánskou rodinu je kázání formou, stylem života, je to *vita vere apostolica*, jaký chtěl Dominik pro sebe a své následovníky. Naší povinností jakožto dominikánů je vést nejen život kazatelský, nýbrž život, který by v sobě samém byl kázáním, život, který by sám o sobě kázal. Dominik založil svůj zakladatelský plán na kázání. Bylo to *propositum vitæ*, které představil papežům Inocenci III. a Honoriovi III. ke schválení. Všechny prvky dominikánského života tak mají být prodchnuté službou Slova a k této službě mají směřovat.

Toto prodchnutí a zaměření nám umožňují mluvit o dominikánské modlitbě a liturgii, o dominikánské kontemplaci a studiu, o dominikánské observanci, o dominikánské profesi, o evangelních radách... Kázání utváří náš život. To vysvětluje úzký vztah mezi vitalitou dominikánského života a vitalitou služby Slova v řádu. Když je evangelizační poslání živé, jsou živé i všechny prvky našeho života: modlitba, kontemplace, studium, dialog v komunitě, bratrský život. A když jsou živé všechny tyto prvky, je živé také evangelizační poslání.

Dominikánské kázání je teologicko-prorocké hlásání evangelia a udílení milosti potřebným a znevýhodněným v našem světě. Ohlašujeme tajemství spásy, které se zjevilo a uskutečnilo v Kristu ukřižovaném a vzkříšeném. Toto hlásání učí, vyvolává pohnutí, léčí, rozradostňuje a osvětluje nejrůznější skutečnosti, kultury, náboženské tradice a vyžaduje od kazatele stále milosrdenství a soucit. Je to zároveň kázání podněcující křesťanskou naději v ono závěrečné dovršení, které Bůh chce pro lidstvo a celé stvoření.

Kázání a komunita

52. Dominik považoval službu kázání za tak důležitou, že jí chtěl pověřit komunitu. Již od začátku se dominikánské komunitě přisuzovaly různé základní funkce ve vztahu ke kázání: 1) Zaručit stálost a pokračování kázání a nenechat ho na libovůli jedincům. 2) Podporovat bratry a sestry v jejich apoštolských iniciativách a projektech, zvláště ve chvílích únavy, malomyslnosti, pokušení utéci. 3) Potvrzovat evangelním životem (modlitba, chudoba, sdílení majetku, bratrský život, solidarita s chudými a oběťmi...) pravdu a přetvářející účinnost kázaného evangelia. 4) Vzájemně si pomáhat při naslouchání bolestem lidstva.

V tomto smyslu jsou členové dominikánské komunity morálně zavázáni k evangelnímu chování, aby nepoškozovali službu kázání ani samotné kázané poselství. Z tohoto důvodu byli v začátcích dominikánského řádu vizitátoři žádáni, aby tuto službu odejmuli bratřím, kteří se nechovají v souladu s kázaným evangeliem. Komunita na Hispaniole, od jejíhož založení slavíme 500 let, a promluva Antonia de Montesinos, jsou skvělým příkladem tohoto základního vztahu mezi komunitou a kázáním, této prorocké síly dominikánského kázání, které se však ne vždy uskutečňovalo s touž evangelní radikalitou.

Naše kázání, vycházející z bratrské komunity, mnohotvárné a otevřené k dialogu, musí být uzdravujícím znamením v církvi i ve společnosti, které jsou postižené stálými rozkoly, střety a polarizací.

Kázání a dominikánská formace

53. Humbert z Romans nejednou říká: „Jediným učitelem kazatele je Duch svatý.“ Kazatel se však kazatelem nerodí, stává se jím. Základním úkolem celé dominikánské formace je „vychovat dominikánského kazatele“. Proto musí být již od prvního rozeznání povolání přítomné nadšení pro kázání. Samozřejmě, že povolání není od začátku jasné a definitivní. Během života prochází různým očišťováním. Pokud se však nadšení pro kázání neobjeví hned při počáteční formaci kandidátů, lze pochybovat o pravosti povolání do řádu kazatelů. Je zajímavé, že na počátku řádu se nejvíce povolání zrodilo díky kázání bratří. Kázání v dominikánských kostelích přitáhlo největší část nových kandidátů. Příznačné jsou příklady Jordána Saského a Reginalda z Orleansu.

Kázání má být kritériem, vodítkem a cílem celého období základní formace a musí se nacházet v programech trvalé formace. Formace se dnes v různých částech řádu velmi liší. Důvodem jsou různé kulturní, sociální, politické a ekonomické podmínky jednotlivých národů a kontinentů. To je třeba při formaci dominikánských kazatelů mít na paměti. Jsme si však vědomi toho, že formujeme dominikány pro mezinárodní poslání, pro všeobecnou církev a v globalizovaném světě. Přestože se Dominik cítil dobře nejprve v Osmě, potom ve Fanjeaux a potom v Toulouse, nikdy neustoupil od své zakladatelské touhy, dokud nedosáhl schválení nového řádu kazatelů, který byl univerzální a napříč diecézemi. Dominikánské kázání je kázání uprostřed církve (in medio Ecclesiae). Dominik ho však nechtěl podřizovat hranicím diecéze nebo kláštera. Chtěl kázání univerzální.

Kázání a studium

54. Také studium, stejně jako ostatní prvky dominikánského života, má od počátku řádu především apoštolský charakter. Je součástí dominikánské kontemplace. Albert Veliký, Tomáš Akvinský, Kateřina Sienská, Francisco de Vitoria, Bartolomé de las Casas a další jsou živými příklady studia jakožto naslouchání

nářku světa a vášnivého hledání pravdy. Kontakt s trpícím lidstvem jim umožnil překonat hranice obecně přijímaného myšlení.

Lidské srdce touží po Bohu. V hledání pravdy je jistá nezištnost, která podporuje kázání, protože ten, kdo kontemplanuje, touží předávat kontemplanované. V tomto smyslu není studium jednoduché akademické cvičení dialektiky nebo rétoriky, ani není cílem samo o sobě, určené pouze k hromadění vzdělání a vědomostí. Cílem dominikánského studia je kázání. „Konvent studia“ je „konventem kázání“.

Muži evangelia (vir evangelicus), jakým byl Dominik, byl od počátku jasný cíl a smysl jeho studia i studia jeho bratří: kázání. Šíře studia pro něho neznala hranic. Dominik s vírou poslouchal a zkoumal Slovo Boží, byl pozorný ke směřování církve, hodně pozornosti věnoval v jeho době vznikajícím kulturám. V souvislosti s těmito třemi druhy naslouchání nám studium poskytuje pochopení Písma, posiluje kontemplaci, která nás činí Božími přáteli, a probouzí náš zájem o všechny quæstiones disputatæ týkající se spravedlnosti, míru, lidských práv, utrpení chudých, sociálně vyloučených a obětí, které se na nás obracejí. Zároveň se studium a hledání pravdy stávají úkonem milosrdenství a soucitu.

Svatý Dominik a první bratři studovali proto, aby se mohli dostat do styku s heretiky a mohli s nimi diskutovat nebo s nimi vést dialog za pomoci filosofických nástrojů své doby. I dnes je studium v řádu nutné nejen za účelem vyučování, ale také a především kvůli službě evangelizace, kvůli dialogu s kulturou. Protože svět je polem, na němž se zasévá Slovo Boží (Mt 13, 18), musí se naše studium uskutečňovat v dialogu s danou kulturou, s ostatními náboženstvími a vždy musí mít na paměti nejchudší a sociálně vyloučené. Bez pozorného studia světa nebudeme moci být jeho partnery v dialogu a evangelizátory.

Jak napsala Komise pro kázání v dopise adresovaném řádu v roce 2008, je nutné nejdříve světu naslouchat, potom kázat. Svátý Vicent Ferrerský chtěl nejspíš říci totéž, když mluvil o „kázání po mlčení“. Žijeme ve složitém světě, v němž se ztrácí smysl. Proto musí kazatel pozorně naslouchat specifikům kultur našeho světa a rozlišovat znamení doby.

Když se podíváme na současný svět, vidíme, že lidstvo se stále více strachuje o svou budoucnost. I přes rozvoj vědy, technologií a jejich příspěvky k ekonomickému vývoji a pokroku nedosahuje lidský rod celistvého rozvoje. Obrovská chudoba, nespravedlivá nerovnost, vyloučení a diskriminace, krvavé konflikty, narůstající počet obětí, ekologické hrozby, některé bioetické otázky atd. vzbuzují v naší společnosti stálé obavy. Ekonomická krize postihla dokonce i nejbohatší země a poukázala na vratkost světového ekonomického systému. Kulturní vlna sekularismu a vyloučení transcendence uvrhují mnoho lidí, hlavně mladých, do nebezpečí, že ztratí smysl života. Společnost blahobytu je společnost oplývající

potěšením a postrádající smysl, oplývající prostředky a postrádající cíle, oplývající politikou a postrádající mystiku. A tento model společnosti blahobytu slouží jako paradigma v komunikačních prostředcích všem ostatním společnostem. Posláním naší evangelizace je odkrýt všechno toto modlářství.

Objevují se však také nadějná znamení doby. Rostoucí vnímavost k ekologickým a ekonomickým problémům; zapojení mnoha lidí ve věci spravedlnosti, míru, lidských práv; duch solidarity a voluntariátu; obnova zájmu o duchovní hodnoty a touha po náboženské zkušenosti; duch dialogu mezi kulturami a náboženstvími; upevnění demokratických principů apod. To vše jsou znamení, která jsou důvodem k naději a obnovují důvěru v kulturu života. Jsou to znamení, která nás povzbuzují, abychom pokračovali v dominikánském kázání, které je „kázáním milosti“ (prædicator gratiæ).

Dominikánské studium nesmí tyto quæstiones disputatæ současného světa opomíjet. V této situaci stojí řád před výzvou obnovit s nasazením a důvěrou touhu po kázání evangelia jako poselství naděje. Proto se musí s odvahou opět chopit svých apoštolských priorit.

Kázání a následování Ježíše

55. Ježíš byl putující kazatel. Dominik chtěl Ježíše v tomto způsobu života následovat a stát se také putujícím kazatelem. Odešel z Osmy a ovlivněn novými skutečnostmi se rozhodl, že se tam nevrátí, ale bude hledat nové odpovědi. Vydal se na dlouhou osobní cestu, která ho dovedla k založení nového řádu kazatelů. Hlavním záměrem (propositum vitæ) tohoto nového založení bylo kázání uskutečňované komunitou. Za nezbytnou součást tohoto záměru považoval Dominik evangelní svědectví života, věrné následování Ježíše – sequela Christi. Tento způsob evangelního života, který Dominik přijal pro sebe i pro své následovníky, byl protikladem ke způsobu života obvyklého v církvi a křesťanském světě. Díky tomuto evangelnímu životu se Dominik přiblížil k malým a chudým, jimž je evangelium určeno jako prvním.

Dominik pozoroval, jaký vliv na věřící mají kazatelé, jejichž život má rysy evangelního života. A rozhodl se začít s kázáním založeným na evangelním životě. Napodoboval a následoval Krista, hlásal evangelium jako slovo milosti, milosrdenství a soucitu. První dominikánská komunita v Americe tento model putujícího kázání vycházejícího z evangelního života věrně napodobovala.

Účinnost kázání vyžaduje rozvíjení všech prvků, které k následování Ježíše patří. Základní prvky našeho společného života, jako modlitba a studium, život v komunitě, zachovávání evangelních rad, observance apod., všechny ve vzájemné harmonii, jsou nevyhnutelné k tomu, abychom ve službě kázání zůstali věrní a plodní.

Humbert z Romans řekl, že není totéž kázat jako mít jednotlivé homilie. Homilie se dá naučit nazpaměť a může se opakovat, nebo se dá připravit za

pomoci dobré teologické knihovny. Avšak kázání je možné jen na základě zkušenosti víry a vnímání skutečnosti pohledem víry. Proto se od toho, kdo chce být kazatelem, vyžaduje jako předpoklad život podle života Ježíšova – skutečně sequela Christi – se všemi prvky, které podněcují a živí kontemplativní rozměr a život víry kazatele.

Kázání a řízení

56. Služba kázání je zvláštním cílem našeho řádu, života a poslání. Musí být také cílem a vlastním smyslem řízení, výkonu autority a poslušnosti. Apoštolát proto musí být kritériem při řízení, při povzbuzování bratří a komunit, při stanovování apoštolských priorit, při rozhodování o zahájení či ukončení apoštolských projektů. Kázání musí být také motivem a konečným kritériem pro vykonávání poslání řádu. Podobně je také poslušnost v řádu především poslušností k úkolům, které nám ukládá komunita. Je to poslušnost, kterou jsme slíbili, když jsme se rozhodli vstoupit do řádu kazatelů.

Nedostatečný výkon autority a řízení s sebou nevyhnutelně přináší oslabení dominikánského života a poslání. Odpovědnost v uplatňování řízení je odpovědností vůči kazatelskému poslání. Avšak v autonomní kultuře a demokratickém systému je pro výkon autority a poslušnosti nutné hledat a zvažovat nové prostředky. Autorita a poslušnost v dominikánském životě se již od Dominikových dob musí chápat jako uplatnění komunitního dialogu. To je první zákon dominikánského řízení, který Dominik předal svým následovníkům.

Od dob svatého Dominika žili bratři v kláštrech nebo domech, vytvářeli provincie a volili magistra jako znamení a nástroj jednoty řádu (LCO 396). Tyto tři zmíněné instituce mají zvláštní význam a tvoří pevný základ pro společný život a kazatelské poslání. Vzhledem k měnícím se požadavkům a okolnostem poslání považujeme za nutné prověřit struktury, které nesou náš projekt apoštolátu, s cílem zjednodušit, vyjasnit a definovat proces řízení.

Kázání a ekonomie

57. Dominik Guzmán nám jako dědictví zanechal chudobu a na smrtelné posteli odsoudil každého z bratří, který by svatou ctnost evangelní chudoby poskrvnil. Nebyla to však moralizující obava, co Dominika podnítilo k těmto slovům. Vedla ho spíše horlivost pro kázání. Evangelní chudoba byla a stále je pro řád jakýmsi měřítkem důvěryhodnosti jeho evangelizační služby. Avšak základní realistický pohled nám říká, že náš život, naše formace, naše poslání, naše instituce atd. potřebují peníze, aby mohly fungovat. To nám ukládá povinnost promýšlet a znovu a znovu zvažovat výzvu k evangelní chudobě, povinnost hledat stále nové a srozumitelné formy chudoby. Čerpání peněz z různých fondů je dnes novou formou žebrání.

Uvědomění si počátků nám v našem hledání může pomoci. „Měli všechno společně“ (Sk 4, 32). Když Dominik založil řád kazatelů, chtěl obnovit ideál apoštolského života. Načrtl způsob kázání, podle něhož se nemá kázat pouze slovem, ale také svěděctvím evangelního života na osobní i komunitní úrovni. Základním prvkem tohoto evangelního svěděctví bylo bratrské rozdělení hmotných dober i starostí, společné hospodaření a sdílení všeho: schopností, kulturních i duchovních hodnot, materiálních a lidských zdrojů. A to vše s ohledem na kazatelské poslání. Vše bylo společné, aby svět viděl nové lidství zamýšlené Otcem a završené v Kristu skrze Ducha svatého.

Dnes se máme snažit řídit svou ekonomiku podle těchto předpokladů evangelní chudoby. Je nutné stále přezkoumávat naše pojetí chudoby a především naše jednání spojené s používáním materiálních a kulturních statků: nové formy žebřání, nové formy sdílení majetku, zvláště v této době, kdy jsme vystaveni nebezpečí privatizace našeho náboženského života. Máme si nově osvojit střídmost a uměřenost ve světě, pro nějž je paradoxně charakteristické hanebné plýtvání a nelidská chudoba. Rostoucí vědomí, že přírodní zdroje planety jsou omezené, činí slib chudoby v náboženském životě a v životě dominikánském zvláště významným. V tomto kontextu jsme povoláni k tomu, abychom byli svědky evangelia, které nás osvobozuje od tolika falešných modelů a vede nás k rozumnému užívání materiálních statků i našeho duchovního a kulturního vlastnictví. Máme při tom používat kritéria Království Božího, nikoli kritéria světských království.

Při užívání našeho materiálního, kulturního a duchovního vlastnictví nás evangelní chudoba nabádá, abychom žili z vlastní práce jako většina lidí, pěstovali osobní návyky střídmosti a uměřenosti, sdíleli svůj majetek, aniž bychom ho chtěli mít v soukromém držení, solidárně poskytovali své veškeré vlastnictví ve prospěch sociálně vyloučených a zchudlých a všechny své lidské i ekonomické zdroje dali do služby kázání.

Profese, stanovy a náš život

58. Kniha stanov předkládá nejlepší způsob uspořádání dominikánského života a je nástrojem, který není našemu životu cizí. Odkazuje k podstatě dominikánského života a poslání, odráží se v ní vše, co k tomuto životu a poslání potřebujeme. Kniha stanov tak jasně vyjadřuje naše povolání a poslání jakožto kazatelů pravdy, milosti a milosrdenství ve stopách Dominika. Kapitula chce zdůraznit některá kritéria podporující plnou realizaci našeho života a poslání v různých oblastech světa a především některá kritéria spolupráce mezi jednotlivými entitami řádu a dominikánskou rodinou.

Stanovy, které držíme v rukou, když skládáme profesi, jsou vyjádřením toho, co naše profese v řádu kazatelů znamená. Jsme kazatelé povoláním i profesí. Pro nás, kteří jsme složili profesi, není kázání jen povinnost. Je to naše identita, smysl

našeho života, naše povolání. Kážeme nikoli z povinnosti nebo z vnějšího příkazu, nýbrž z apoštolské horlivosti, protože nemůžeme přestat kázat. „Běda, kdybych nekázal evangelium“ (1 Kor 9, 16).

V tom všem hrají roli dvě věci. Na prvním místě shoda s naší profesí, s veřejným a slavnostně proneseným slovem před církví a světem. Na druhém místě věrnost poslání kazatelů. Život bez naplněného poslání je život prázdný a promarněný. Proto je vhodné dbát na upozornění Humberta z Romans ze 13. století: „Někteří bratři nikdy nekáží, protože se na kázání stále připravují.“ S vděčností myslíme na naše nemocné a staré bratry, kteří zůstávají věrni kázání díky opravdovému svědectví evangelního života.

Podíváme-li se zpět na svůj uplynulý život, uvědomujeme si, že skutečně dominikánské v něm bylo to, co bylo kázáním a evangelním životem.

KAPITOLA III

DE SEQUELA CHRISTI

Kontext a náboženský život

59. Jsme si vědomi toho, že jako bratři kazatelé jsme Pánem Ježíšem voláni ke zkušenosti s Bohem, na cestu s ním. Je to tentýž Pán, který povolal bratra Dominika (ACG 1998 Bologna, str. 165) a shromáždil první dominikánskou komunitu na Hispaniole. Tyto zkušenosti vyžadují nové odpovědi přiměřené rozličným skutečnostem. Dnešní Nový svět po nás chce také prorocké a tvůrčí kázání podepřené věrohodným životem v komunitě.

60. [*Petitio*] Děkujeme Bohu za naše komunity, které se angažují v dialogu s muži a ženami dneška, zvláště se sociálně vyloučenými, a to navzdory neporozumění, hrozbám, a dokonce i nebezpečí života. Žádáme všechny bratry, aby je solidárně a bratrsky doprovázeli se zřetelem na jejich kulturní, církevní a sociální kontext.

61. [*Exhortatio*] Vybízáme naše komunity, aby si připomenuly 15. výročí umučení bratra Pierra Claveria, zavražděného v Alžírsku 1. srpna roku 1996, 30. výročí umučení našich sester dominikánek z Maryknollu, Ity Fordové a Maury Clarkové, zavražděných v El Salvadoru 2. prosince roku 1980 (ACG 1983 Roma, č. 254); zavraždění bratra Carlose Moralese 20. ledna 1982 v Guatemale, mučednictví dvaceti šesti bratří a sester (13 bratrů a 13 sester) v Kongu roku 1964 a zastřelení bratra Dominika Baraca v Chorvatsku 17. listopadu roku 1945.

Komunitní plánování

62. [*Ordinatio*] S cílem vyloučit z našeho života všechny prvky privatizace, relativismu a klerikalismu, ale také poznat a podpořit skutečná charisma bratří, stejně jako obnovit pravý smysl našich komunit jakožto skutečných domus prædicationis nařizujeme, aby se při vytváření, revizích a úpravách komunitního plánu (LCO 311 § II) každého kláštera nebo domu dbalo na následující:

1. analýzu vnitřní a vnější reality podle vzoru SWOT za účelem určení aspektů, které musíme zlepšit, stejně jako aspektů, které se mají posílit. Musí se brát v úvahu nejistota světa, ale také příležitosti, které nám svět nabízí k životu podle našeho charismatu (ACG 2007 Bogota, č. 46–98);

2. zhodnocení našeho stylu života na základě evangelia, stanov a základních požadavků posledních kapitol řádu. Toto zhodnocení má označit úkoly a přednostní činnosti každé komunity v následujících letech;

3. zhodnocení metod, obsahu a dopadů kázání života komunity v jeho kontextu, aby se mohla naplánovat vhodná strategie, která bude kreativnější, srozumitelnější, věrohodnější a schopnější přispívat k usmíření v současném světě;

4. navrhnout strategii studia týkajícího se témat, jako je dominikánský řeholní život, aktuální teologické otázky, role vědeckého poznání ve společnosti, globalizace, nové technologie, autonomie věd a umění, bioetika, spravedlnost a mír, ekologie atd., a jejich dopad na náš společný život a naše poslání;

5. věnovat dostatečnou pozornost a vyhradit čas pro pokání a smíření, které zaručují kvalitu lidských vztahů, tak důležitých v bratrském životě.

63. [*Petitio*] Aby byly komunitní plány efektivně a vhodně uplatňovány, žádáme provinciály, viceprovinciály, převory a představené, aby kreativně a vytrvale povzbuzovali bratry.

64. [*Commissio*] Pověřujeme provinciály a viceprovinciály, aby na svých regionálních setkáních pravidelně kontrolovali, jak se uvádějí do života rozhodnutí generálních kapitol, zvláště v tom, co se týká života v komunitě jakožto základu pro kázání.

Bratrský život

65. Připomínáme, že podle Řehole svatého Augustina a při vědomí toho, že Dominik žádal své bratry o „společenství a poslušnost“, je společný život základním a neoddělitelným prvkem našeho charismatu kázání.

66. [*Exhortatio*] Vybízíme všechny bratry, aby se vydali na cestu osobního obrácení a aby tak oživilí, a pokud je to nutné, obnovili vědomí významu a nutnosti společného života, aby se vyhnuli sebe-dispenzi povinností společného života a nepřipravovali se tak o radost života v komunitě.

67. [*Commissio*] Protože formace je základem správného prožívání našeho společného života, pověřujeme formační rady, aby hledaly a zaváděly plány a strategie lidské formace, které by braly v úvahu takové aspekty jako hodnotu pravdy a spravedlnosti, řešení konfliktů, práci ve skupině a mezilidské vztahy.

68. [*Petitio*] Vzhledem k těžkostem, které vznikají při první asignaci bratří po počáteční formaci, žádáme komunity, aby tyto bratry přijímaly se zvláštní otevřeností a důvěrou, a představené, aby je blíže doprovázeli v jejich procesu přizpůsobení.

bování a začleňování (srov. Fr. Damian Byrne, Carta sobre la primera asignación).

Evangelní rady

69. Připomínáme, že evangelní rady jsou prostředkem vedoucím k růstu osobnosti díky správnému vztahu k Bohu, k sobě samému, k ostatním lidem a k materiálním statkům. V současném světě překypujícím potěšením a chudém na vnímání smyslu jsou tyto rady svědectvím o alternativních cestách štěstí a kvalitním životě. Evangelní inspirace slibů nás osvobozuje pro službu ve světě. To je prorocký a eschatologický rozměr slibů, který nás přibližuje k těm, kdo jsou utlačováni svými bratry, kdo žijí v samotě, protože nikoho nemají, a k těm, kdo trpí chudobou i s jejími dramatickými důsledky.

70. [*Exhortatio*] Vybízíme bratry, a zvláště představené, aby při respektování foro interno (CIC 630, § 5) doprovázeli bratry, kteří se nacházejí v kritických situacích, jako je samota, izolace, smutek, dvojí život, nevhodné sexuální chování atd. (ACG 2004 Krakow, č. 215–218; ACG 2007 Bogota, č. 182), a tak jim pomáhali tyto obtíže překonat a opět se začlenit do bratrského života.

71. [*Commissio*] Pověřujeme převory a představené, aby spolu s odborníky na danou oblast hledali konkrétní terapeutické postupy a plány k překonání závislosti a poruch, kterými trpí někteří bratři.

72. [*Exhortatio*] Náš slib chudoby musí být vždy komunitním znamením solidarity a věrohodnosti našeho kázání (ACG 2007 Bogota, č. 185). Proto vybízíme bratry, aby žili evangelní chudobu upřímně a efektivně, a měli na mysli zvláště chudé a sociálně vyloučené (ACG 2004 Krakow, č. 229 a 238; ACG 2007 Bogota, č. 188).

73. [*Commissio*] Připomínáme všem bratřím, že s naším dominikánským životem se neslučuje nedostatek strídmosti, neochota přispívat do společných fondů, osobní majetek a nedostatek průhlednosti ve společné ekonomice. Pověřujeme provinciály, převory a představené, aby se svými radami těmto problémům čelili a řešili je (ACG 2007 Bogota, č. 186 a 188).

Liturgický život a život modlitby

74. [*Gratiarum actio*] Děkujeme Mezinárodní liturgické komisi řádu za práci pro dominikánský liturgický život. Povzbuzujeme komisi, aby v plnění tohoto úkolu pokračovala.

75. [*Petitio*] Protože některé provincie ještě nepřeložily a neupravily různé knihy Propria OP do jednotlivých moderních jazyků, obracíme se na všechny provincie řádu, které tak ještě neučinily, s následujícími požadavky:

1. Aby provinční nebo meziprovinční autority navázaly kontakt s Mezinárodní liturgickou komisí řádu a sdělily jí jména osob odpovědných za provinční nebo meziprovinční liturgickou komisi a aktuální stav překladů jednotlivých knih Propria OP.

2. Aby provinční nebo meziprovinční liturgické komise, dříve než pošlou překlady generální kurii ke schválení, navázaly kontakt s Mezinárodní liturgickou komisí řádu, která může poskytnout užitečné pokyny pro správnou přípravu překladů textů a návrhů obřadů.

3. At jsou do konventů a domů bratří, klášterů mnišek, institutů sester a laických sdružení šířeny informace od Mezinárodní liturgické komise řádu, zejména bulletin INFO/CLIOP.

76. [*Petitio*] Žádáme magistra řádu, aby složení Mezinárodní liturgické komise řádu více reprezentovalo rozmanitost (dominikánské rodiny, kontinentů, kultur), aby její bádání bralo v úvahu různé teologické a pastorační přístupy v této oblasti.

77. [*Commendatio*] Modlitba růžence má přední místo v naší tradici (ACG 2007 Bogota, 96). Osobní a/nebo společná modlitba růžence (LCO 67, § II) podporuje osobní a společné obrácení. Otvírá nás duchu chudoby a přibližuje chudým. Doporučujeme tedy komunitám, aby ve svém plánu společného života věnovaly pozornost modlitbě růžence a do svého plánu apoštolské činnosti (LCO 311) začlenily aktivity, které podporují evangelizaci skrze tuto lidovou zbožnost.

78. [*Petitio*] Žádáme, aby výraz oratio privata (LCO 40 a 66, § 1) byl nahrazen výrazem oratio secreta, který je více v souladu s naší dominikánskou tradicí.

79. [*Commissio*] S vědomím skutečnosti, že někteří bratři a dokonce některé entity řádu zanedbávají společné slavení liturgie (Relatio MO 88), pověřujeme magistra řádu, aby adresoval dopis všem bratřím ohledně liturgického života, obzvláště Liturgie hodin v různém denním rytmu, podle požadavků práva a dominikánského života.

Společný život

80. [*Exhortatio*] Tradice řádu ukazuje, že duch účasti a společné odpovědnosti na organizaci našeho řeholního a apoštolského života se projevuje v pravidelném konání kapitul a rad (LCO 7, § II a 312). Je politováníhodné, že některé komunity stále nerespektují toto ustanovení (Relatio MO 102). Povzbuzujeme tedy převory a představené, aby vícekrát do roka svolávali kapituly, jak je předepsáno.

81. [*Exhortatio*] Povzbuzujeme převory a představené, aby zdůrazňovali hodnotu mlčení, klauzury, hábitu a kajících skutků (LCO 40). Ačkoli tyto prvky nejsou v našem řeholním životě nejdůležitější, nepřestávají ani dnes přispívat ke specifčnosti a plodné realizaci našeho apoštolského poslání.

82. [*Exhortatio*] Relatio de statu Ordinis (87) nám připomíná důležitost společného stolování pro náš život. Proto povzbuzujeme převory a představené, aby vyzývali bratry, ať se ho pravidelně účastní.

KAPITOLA IV

DE STUDIO

Studium v řádu

83. Ohledně úlohy studia v dominikánském životě odkazujeme na generální kapituly v Providence (104–143), v Krakově (124–160) a v Bogotě (99–130).

84. Někdy se vyskytnou napětí mezi různými koncepcemi teologie a církve; a bratři jsou v tom zaangažováni. Vývoj Tradice – tudíž i kázání – znamená, že teologové uvažují o nových otázkách ve světle víry a nespokojí se s opakováním překonaných odpovědí. Jde o náročnou službu, kterou církev od řádu očekává, jak o tom svědčí skutečnost, že Tomáš Akvinský se stal učitelem církve, navzdory určitým nepochopením, s nimiž se setkal za svého života (a která pokračovala i po jeho smrti). V nedávné době pak službu tohoto typu poskytl svým trpělivým a vytrvalým výzkumem P. Marie-Joseph Lagrange.

85. [*Petitio*] Proto žádáme generálního postulátora, aby učinil prioritu z beatifikace P. Marie-Josepha Lagrange, vzoru exegetického a teologického bádání.

Koordinace a plánování intelektuálního života

86. Aby koordinace a plánování intelektuálního života řádu byly účinné, musí být založeny na univerzální vizi, která zohlední dary a potřeby bratří a institucí zapojených do intelektuálního apoštolátu a naléhavou potřebu obnovy intelektuálního života řádu. Koordinace a plánování musí být realizovány na provinční, regionální a globální úrovni. Magistrovi řádu v tom pomáhají (LCO 90) bratři z provincií, regionální setkání regentů studií, socius pro intelektuální život a Stálá komise pro podporu studia v řádu.

Provinční úroveň

87. Na provinční úrovni tuto koordinaci a plánování provádí provinciál (ACG Bogota 2007, 122–128), kterému pomáhá provinční regent studií (ACG Krakov 1984, 144–160) a provinční Komise pro intelektuální život, to vše ve spolupráci s magistrem řádu (LCO 89).

88. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu a jeho socie, aby se v průběhu vizitací prali regentů studií a vyžadovali na nich, aby ve svých každoročních zprávách zmiňovali, zda se v uvedeném období řídili doporučeními Generální kapituly v Providence (ACG 2001 Providence, 143: umožňující způsobilym a

snaživým studentům pokračovat bez zbytečného odkladu v doktorandských studiích).

Regionální úroveň

89. V posledních letech jsme si uvědomili nezbytnost spolupráce a plánování na regionální úrovni (ACG 2007 Bogota, 118).

90. [*Commissio*] Proto pověřujeme všechny regenty studií v každém regionu, aby se setkali nejméně jednou během tří let, která předcházejí generální kapitule. Regenti mezi sebou zvolí koordinátora.

91. [*Commissio*] Pověřujeme sociá pro intelektuální život, aby o regionálních setkáních regentů studií informoval v předstihu a v celosvětovém měřítku tak, aby je regenti z ostatních regionů mohli navštívit jako hosté.

92. K hlavním tématům regionálních setkání regentů studií by mělo patřit:

1. zhodnocení přítomnosti a použitelnosti bratří zapojených do intelektuálního apoštolátu v daném regionu;
2. zhodnocení finančních potřeb a zdrojů pro tento apoštolát a návrh regionálních strategií jejich sdílení a rozvoje;
3. rozvoj strategií v oblasti spolupráce;
4. usnadnění sdílení služeb a podpůrných struktur v regionu, jako jsou knihovny, tiskové služby, audio a video produkce, webové stránky apod.

Celosvětová úroveň

93. Potřeba mít možnost spolehnout se na poradní orgán se zvláštní kompetencí a posláním na všeobecné úrovni vyžaduje znalost situace a popis úlohy Stálé komise pro podporu studia v řádu (LCO 90, § II; Relatio MO 61).

SWOT analýza

94. [*Commissio*] Pověřujeme všechna centra základního, pokročilého a specializovaného studia a všechny univerzity pod jurisdikcí provincie nebo magistra řádu, aby vypracovaly úplnou SWOT analýzu (silné stránky, slabé stránky, příležitosti a hrozby), kterou do příští generální kapituly zašlou sociovi pro intelektuální život.

Stálá komise pro podporu studia v řádu

95. Nově formulujeme cíle Stálé komise pro podporu studia v řádu a měníme její složení, tím že určujeme některé zvláštní funkce a stanovujeme termíny pro vypracování skutečného strategického plánu pro intelektuální život v celém řádu.

Cíl komise

96. Je třeba, aby Stálá komise pro podporu studia v řádu mohla plnit základní cíle popsané v LCO 90, totiž: pomáhat a podporovat magistra řádu v intelektuálním poslání řádu a povzbuzovat a organizovat intelektuální spolupráci provincií mezi sebou a s institucemi pod přímou jurisdikcí magistra řádu.

97. [*Ordinatio*] Proto nařizujeme, aby se Stálá komise pro podporu studia v řádu ujistila, že akademická a výzkumná centra vypracovávají strategické plány a aby zhodnotila uskutečňování těchto plánů.

Členové komise

98. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby členy Stálé komise pro podporu studia v řádu byli:

1. Socius magistra řádu pro intelektuální život, předseda komise;
2. Koordinátoři regentů z různých regionů, které tvoří řád;
3. Jeden představitel akademických institucí pod přímou jurisdikcí magistra řádu, jmenovaný magistrem řádu;
4. Dva další členové jmenovaní magistrem řádu, z nichž jeden bude pokud možno spojený s našimi univerzitami.

99. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby členové Stálé komise pro podporu studia v řádu jmenovaní magistrem řádu byli jmenováni na šest let.

Hlavní úkoly komise

100. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby Stálá komise pro podporu studia v řádu pomáhala magistrovi řádu a sociovi pro intelektuální život v následujících oblastech:

1. plánování a distribuce lidských a finančních zdrojů řádu v oblasti studia (srov. Relatio MO 66);
2. podpora formace budoucích profesorů;
3. revize Ratio Studiorum Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum;
4. zhodnocení „SWOT“ analýz všech center (ACG 2007 Bogota, 120);
5. příprava zprávy o životaschopnosti studijních center řádu před každou generální kapitulou;
6. pomoc při vypracování zprávy, kterou má socius pro intelektuální život předložit na generální kapitule a vypracování návrhů, které mají být na kapitule předloženy;
7. vytvoření sítě knihoven;
8. ověření stavu publikací, které závisejí na magistrovi řádu, a předložení politiky publikování a distribuce.

Uvedení komise do činnosti

101. [*Ordinatio*] Nařizujeme Stálé komisi pro podporu studia v řádu, aby začala fungovat ve svém novém složení po ukončení mandátu současné komise.

102. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby regiony, které nemají regionálního koordinátora regentů, ho jmenovali do června 2011. Tato volba může proběhnout korespondenčně; odpovědným za tento počáteční proces je regent nejstarší provincie v regionu.

Celořádkové setkání regentů studií

103. Generální kapitula v Bogotě (119) svolala celořádkový kongres regentů studií. Tento kongres ukázal nezbytnost uvedených setkání v budoucnosti.

104. [*Commissio*] Proto pověřujeme socia pro intelektuální život, aby svolal setkání všech regentů studií řádu v roce předcházejícím volební generální kapitule. Úkoly tohoto globálního setkání jsou analogické k úkolům regionálních setkání regentů studií.

Instituce pod přímou jurisdikcí magistra řádu

105. Instituce pod přímou jurisdikcí magistra řádu přispívají k intelektuálnímu životu v celém řádu: formace profesorů pro studia, afiliace institutů...

106. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby se rozvíjela spolupráce mezi všemi akademickými institucemi řádu, např. výměnou profesorů nebo badatelů na určité období.

107. Instituce pod přímou jurisdikcí magistra řádu čelí tak jako všechny akademické instituce řádu obtížím týkajícím se obměny akademiků, které mnohdy ohrožují jejich existenci v krátkodobém horizontu (v případě École Biblique et Archéologique Française de Jérusalem a Historického institutu) nebo ve střednědobém horizontu (Papežská univerzita sv. Tomáše Akvinského [PUST] a závazky bratří na Teologické fakultě ve Fribourgu). Vzhledem k délce akademické formace musí být obměna časově naplánovaná a vyžaduje solidaritu všech větví dominikánské rodiny (Relatio MO 61).

108. [*Commissio*] Pověřujeme socia pro intelektuální život, aby vytvořil politiku výběru možných budoucích vyučujících a badatelů pro instituce pod přímou jurisdikcí magistra řádu.

109. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu, aby vypracoval statuta „Fondů pro správu jednotlivých celků pod přímou jurisdikcí magistra řádu“. Tyto fondy mají mimo jiné financovat náklady na studium bratřím nebo sestrám vzhledem k jejich případnému budoucímu vyučování v institucích pod přímou jurisdikcí

magistra řádu nebo jejich případné činnosti v Historickém institutu a Leonian-
ské komisi.

Biblická škola v Jeruzalémě

110. [*Commissio*] Pověřujeme École Biblique et Archéologique Française de Jérusalem, aby pro příští generální kapitulu připravila zprávu o své francouzské identitě v souvislosti se třemi faktory: 1. Výhodou politické podpory Francouzské republiky, 2. Obtížemi sehnat frankofonní profesory, 3. Skutečností, že současná exegeze se odvíjí převážně v angličtině. Tato zpráva by také měla určit výhody, které v současné době představuje přítomnost školy v Jeruzalémě, a vymezit vztah mezi konventem sv. Štěpána a školou.

111. [*Petitio*] Žádáme magistra řádu, aby do pěti let poslal dva bratry profesory na École Biblique et Archéologique Française de Jérusalem.

Teologická fakulta Univerzity Fribourg

112. Zapojení řádu na teologické fakultě Univerzity Fribourg je upraveno na základě třístranné dohody s kantonem Fribourg a Švýcarskou biskupskou konferencí. Tato dohoda zajišťuje církevní a civilní povahu fakulty. Dohoda vyžaduje obnovení v roce 2015 a všechny strany mají sdělit své postoje v roce 2013.

113. [*Commendatio*] Doporučujeme magistrovi řádu, Velkému kancléři teologické fakulty ve Fribourgu, ať dohlédne na to, aby během jednání, která předcházejí rozhodnutí o dohodě, byly fakultě zaručeny podmínky, které jí dovolují zachovávat vlastní charakter mezinárodního centra teologické formace.

114. V příštích pěti letech odejdou dva současní dominikánští profesori do důchodu.

115. [*Petitio*] Proto žádáme socia pro intelektuální život, aby od nynějška začal s pomocí bratří z Fribourgu vyhledávat bratry, kteří by mohli začít vyučovat na Teologické fakultě ve Fribourgu během pěti let.

Pontifikální Univerzita Sv. Tomáše Akvinského v Římě (Angelicum)

116. V příštích pěti letech odejde čtvrtina současných dominikánských profesorů Angelica do důchodu. Bude tedy obzvláště obtížné najít bratry, kteří by obsadili odpovědné funkce na univerzitě.

117. [*Petitio*] Proto žádáme socia pro intelektuální život, aby už nyní začal s pomocí PUST vyhledávat bratry a sestry, kteří by mohli na PUST začít v příštích pěti letech vyučovat.

118. [*Ordinatio*] Nařizujeme PUST, aby do své SWOT analýzy a svého strategického plánu začlenila studii o možnosti lépe udržovat počet profesorů –

s ohledem na římskou konkurenci a počet bratří, kteří jsou v řádu k dispozici – přechodem na jediný vyučovací jazyk, alespoň na určitých fakultách nebo v určitých cyklech. Tento krok by mohl umožnit studium většímu množství studentů a snížení mzdových nákladů.

Historický institut

119. [*Petitio*] Žádáme magistra řádu, aby do příští generální kapituly připojil dva bratry k Historickému institutu jako jeho řádné členy.

Zvláštní otázky

Dialog se současnými vědami

120. [*Commendatio*] Doporučujeme bratřím zapojit se na základě teologie a filozofie do dialogu se současnými vědami (sociálními vědami, fyzikou, biologií, ekonomii, ekologií, medicínou...). Toto zapojení v sobě zahrnuje možnost formace bratří v těchto oblastech nebo prohloubení předchozí formace.

Sdružení dominikánských vydavatelů

121. [*Petitio*] Žádáme předsedu Sdružení dominikánských vydavatelů (SED), které je podporováno kapitulou, aby na svá setkání zvalo všechna profesionální řádová vydavatelství za účelem rozšíření mezinárodní spolupráce.

Technologie pro intelektuální apoštolát

122. Předěšlé generální kapituly řádu shledaly prioritou řádu hlásání evangelia prostřednictvím nejrůznějších komunikačních technologií (ACG 2001 Providence, 95–99; ACG 2007, Bogota, 111; ACG 1984 Krakov, 93–94; ACG 2001 Providence, 201).

123. [*Exhortatio*] Ve světle těchto ustanovení povzbuzujeme bratry, aby ve spolupráci s ostatními členy dominikánské rodiny užívali technologií (jako je internet, např. Domuni [www.domuni.eu] a Dominicos [www.dominicos.org]) k rozšiřování hranic svého naukového apoštolátu, aby tak pronikl k těm, kdo by z něj jinak nemohli mít prospěch.

Dominikánský institut orientálních studií v Káhiře

124. [*Commendatio*] S ohledem na důležitost znalosti islámu doporučujeme různým entitám řádu, aby využívaly možnosti Dominikánského institutu orientálních studií (IDEO) v Káhiře a podíleli se na životě tohoto institutu.

Fundraising

125. [*Exhortatio*] Povzbuzujeme provincie, všechny instituce dominikánské rodiny a všechny bratry, aby rozvíjeli ducha fundraisingu (shánění prostředků).

Je to v souladu s naší mendikantskou dominikánskou tradicí a stále více potřebné, zejména pro dostupnost dobré formace pro bratry a sestry a pro život našich institucí.

Připomenutí

126. [*Gratiarum actio*] S vděčností si připomínáme službu, kterou teologickou reflexí a bádáním prokázal řádu, církvi a lidstvu fr. Edward Schillebeeckx, a povzbuzujeme novou generaci bratří, aby se seznámila s jeho dílem a studovala je.

127. [*Gratiarum actio*] S vděčností uznáváme práci fr. Servais-Théodore Pinckaerse (1925–2008) na obnově morální teologie, který nám pomohl číst dílo svatého Tomáše ve světle biblických a patristických pramenů a dal nám teologické nástroje pro práci s morálními výzvami naší doby.

KAPITOLA V

DE MINISTERIO VERBI

Formace

128. [*Commendatio*] Doporučujeme všem entitám řádu, aby poslaly bratry určené za misionáře absolvovat institut nebo formační program zaměřený na misie či na místo jejich budoucího působení nebo do jiného centra či školy misiologie. Má se tak zaručit řádná inkulturace, která se tak zkonkretizuje skutečným ovládnutím jazyka a skutečným proniknutím kultury, v níž budou hlásat evangelium.

129. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby ve všech centrech formace řádu bylo zařazeno studium teologie komunikace, jakožto příprava na vykonávání služby Slova.

Kázání dětem a mládeži

130. Generální kapitula v Avile v roce 1986 pochopila svět mladých jako přednostní cíl našeho poslání (srv. ACG 1986 Avila, č. 67–71).

131. Jako kazatelé naděje jsme vyzváni, abychom nacházeli tvůrčí a účinné cesty k mladým, abychom se s nimi stýkali s úctou a otevřeností, naslouchali jejich nejhlubším přáním a touhám, poznávali jejich svět a jazyk a odpovídali na jejich tázání po smyslu ve světle evangelia.

132. [*Gratulatio*] Chválíme všechny bratry a sestry řádu, kteří se již zapojili do nejrůznějších služeb dětem, dospívajícím a mladým lidem.

133. [*Commendatio*] Vzhledem k účinné roli katolických vzdělávacích institucí, zvláště těch, které jsou spravovány řádem, jakožto míst setkávání a svědectví o evangeliu naděje doporučujeme provinciím, aby podporovaly přítomnost a službu bratří v katolických školách, kolejiích a univerzitách.

134. [*Commendatio*] Ze stejného důvodu doporučujeme entitám řádu, aby tam, kde je to možné, sloužily dětem, dospívajícím nebo mladým lidem všude tam, kde se shromažďují při sociálních, kulturních, vzdělávacích a náboženských aktivitách.

135. [*Gratulatio*] Vzhledem k nutnosti vnášet evangelium do světa státních a soukromých škol, kolejiích a univerzit chválíme pastorační službu bratří, kteří zde

již působí jako učitelé, kaplani apod., a povzbuzujeme ostatní, aby tam, kde je to možné, jednali stejně.

Kázání prostřednictvím moderních prostředků sociální komunikace

136. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu, aby na celý úvazek ustanovil generálního promotora pro sociální komunikaci, odpovědného sociovi pro apoštolský život; k jeho úkolům bude patřit:

1. prosazovat používání masmédií, zvláště internetu, v různých entitách řádu;
2. podporovat bratry, kteří jsou již do této služby zapojeni, a povzbuzovat je ke spolupráci s ostatními entitami;
3. sestavit databázi všech bratří v řádu, kteří jsou zapojeni do činností v oblasti rozhlasu, televize, internetu, tištěných médií a filmové a DVD produkce;
4. sestavit databázi všech dominikánských webových stránek zaměřených na kázání slova;
5. spojovat bratry zapojené ve filmové a DVD produkci a zjistit, jak by mohli obohatit misii řádu (viz ACG 2004 Krakov, č. 96);
6. koordinovat práci webmastera a všech souvisejících prací na internetu.

137. [*Gratulatio*] Chválíme bratry, sestry a laiky Řádu, kteří rozvinuli tvůrčí a inovativní způsoby kázání na internetu tím, že zde nabídli on-line duchovní cvičení, dálkové vzdělávání, poradenství, kázání a podporu povolání. Během přípravy a konání této kapituly jsme zjistili, že tvůrčí užití videa a internetu může být finančně nenáročným způsobem, jak užívat moderní technologie.

138. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby všechny entity Řádu daly bratřím ve formaci příležitost rozvíjet jejich dovednosti v odpovědném užívání moderních technologií (ACG Krakov 2004, č. 233) a aby je vybavily pro zapojení do mediálního apoštolátu.

139. [*Commendatio*] Webové stránky řádu jsou prostředkem kázání a poskytují též informace o řádu. Proto je nezbytné, aby byly přístupné, atraktivní a profesionálně zpracované. Aby webové stránky odrážely podobu řádu, doporučujeme, ať jejich webmaster pracuje pod vedením promotora pro sociální komunikaci.

Spolupráce mezi entitami

140. [*Petitio*] V současné situaci jsou některé entity početně stále slabší, včetně některých, které mají dlouhou historii a tradici, zatímco jiné sílí. Žádáme provincie, které mají povolání, aby se zvláště zajímaly o možnost přítomnosti a spolupráce svých bratří s těmi entitami, které to potřebují. Zmíněná spolupráce musí být jasně definována v dohodě, která upřesňuje konkrétní požadavky,

specifické úkoly, termíny dohodnuté pro jejich uskutečnění a pro jejich pravidelné hodnocení. Tato spolupráce má být otevřená také pro ostatní větve dominikánské rodiny tak, aby se naše působení stále upevňovalo.

141. [*Commendatio*] S ohledem na osobitost každého vikariátu a provincie doporučujeme těmto entitám, aby sdílely své individuální charisma, stejně jako intelektuální, afektivní a finanční zdroje; a tam, kde provincie a vikariáty sdílejí totéž území a jazykovou oblast, ať uspokojují běžné potřeby v apoštolské spolupráci společným využíváním zaměstnanců a učitelů a odstraňováním překážek, které zabraňují pohybu z jedné entity do druhé.

Misie

Řád v Africe

142. Od roku 1976 je IAOP kontinentální strukturou, která si klade za cíl rozvíjet spolupráci mezi dominikánskými entitami v Africe v oblasti formace, poslání, výměny studentů a překonávání jazykových bariér podporou výuky francouzštiny a angličtiny.

143. [*Petitio*] Žádáme magistra řádu, aby ze strany řádu rozvíjel a koordinoval stálou podporu už existujících projektů a zvláště SANKOFA v Yamoussoukru, Dominikánského institutu v Ibadanu a Formačního domu v Kinshase a dalších fungujících apoštolských projektů.

144. [*Commendatio*] Doporučujeme všem provinciím a vikariátům, zvláště těm v Africe, aby podpořily misii bratří náležejících k domu sv. Guillauma Courteta, patřící k toulouské provincii, na ostrově Réunion, k jehož území náleží Réunion, Madagaskar, Mauricius, Seychely a Komory, a aby s nimi spolupracovaly na plánu posílení přítomnosti řádu v Indickém oceánu.

145. [*Petitio*] V roce 2012 budeme jako znamení vitality řádu slavit 100. výročí nepřerušené přítomnosti řádu v Africe, která začala misii v Demokratické republice Kongo. Také další entity v Africe slavily 50. výročí existence. Žádáme ostatní provincie, aby zvážily možnost nových založení řádu v Africe.

146. [*Commendatio*] Doporučujeme portugalské provincii posílit dominikánskou přítomnost v Mozambiku několika svými bratřími a za podpory dalších entit, které se mohou připojit.

Řád na Haiti

147. [*Petitio*] Žádáme magistra řádu, aby podpořil misii na Haiti. Doporučujeme, aby toulouská a kolumbijská provincie uzavřely dohodu a mohly tak vysílat bratry do vikariátu Haiti.

Spolupráce s dominikánskou rodinou

148. Dominikánští laici, jakožto členové dominikánského řádu, tvoří jednu rodinu s mniškami, bratřími a sestrami a podílejí se na apoštolské misii řádu a církve. Naším úkolem jakožto bratří je přijímat a koordinovat naše kazatelské poslání s dalšími členy řádu.

149. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby dominikánská rodina v každé entitě založila školu nebo zorganizovala workshop věnovaný kázání a otevřený všem členům dominikánské rodiny, ale i dalším lidem, které by je podporovaly ve snaze stát se kazateli slova ve všech jeho podobách: liturgické či ne-liturgické, podle povolání každého z nich.

150. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby vedení dominikánské rodiny v jedné zemi či lokalitě podporovalo a zajišťovalo společné setkávání či shromáždění všech členů dominikánské rodiny přinejmenším jednou za tři roky tam, kde se dosud nekoná.

151. [*Exhortatio*] Abychom se svým kázáním dotkli srdcí mnoha, zvláště mladých lidí, povzbuzujeme všechny členy dominikánské rodiny k využívání umění: hudby, divadla, výstav, literatury apod., zvláště za použití moderních technologií.

Mezinárodní dominikánský voluntariát (DVI)

152. [*Gratulatio*] Jsme potěšeni desátým výročím existence Mezinárodního dominikánského voluntariátu, který je společným misijním projektem dominikánské rodiny. Mohli jsme sledovat různé etapy vývoje vedoucí k životaschopnosti projektu a jsme svědky velkorysého zapojení dobrovolníků na pěti kontinentech. Gratulujeme komunitám, které dobrovolníky vysílají a přijímají, což představuje klíčový prvek úspěšnosti projektu.

153. [*Petitio*] Žádáme magistra řádu, aby pokračoval v podpoře DVI a naše komunity, aby dobrovolníky posílaly a přijímaly.

Spolupráce s Hnutím dominikánské mládeže (IDYM)

154. [*Gratulatio*] S radostí oceňujeme cestu, kterou ušlo Hnutí dominikánské mládeže, jeho růst v různých místech řádu a jeho nová založení v dalších zemích, zvláště během posledních dvanácti let. Rozpoznáváme jako znamení naděje pro řád skupiny, které mladí vytvářejí a ve kterých prožívají své poslání uvnitř dominikánské rodiny. Přes různost způsobu příslušnosti k řádu jsou svým zaměřením sjednoceny společnými dominikánskými hodnotami, na jejichž základě se rozhodly žít tak, že Ježíš Kristus se stává středem jejich života.

155. [*Exhortatio*] Povzbuzujeme bratry, aby ve spojení s celou dominikánskou rodinou pokračovali v kázání mezi mladými, nabízeli spolupráci při doprovázení různých skupin připojených k Hnutí dominikánské mládeže a podporovali vznik nových skupin.

156. [*Exhortatio*] Povzbuzujeme mladé lidi našeho Hnutí, aby stále více prohlubovali ideál svatého Dominika a uplatňovali ho ve svých životech tím, že na sebe vezmou základní poslání být slovem i příkladem mladými kazateli v církvi v duchu soucitu a milosrdenství. A stejně tak je znovu povzbuzujeme, aby rozvíjeli svou formaci, aby byli zdrojem inspirace pro ostatní mladé, aby se sdružovali na základě společného statutu uznaného mezinárodní komisí IDYM, aby vytvořili finanční fond na podporu svého úsilí a organizace a aby napomáhali apoštolské komunikaci mezi svými členy.

Péče o stvoření

157. [*Commendatio*] Vzhledem k rozsahu a komplexnosti ekologických problémů a vzhledem k novým ohrožením lidského života ze strany vědy doporučujeme našim komunitám v řádu, aby každoročně pořádaly studijní setkání, které by bratry informovalo o existenci a podstatě některých otázek péče o (lidské i mimo-lidské) stvoření, aby je mohli účinněji vtělit do svého kázání.

158. [*Exhortatio*] Vzhledem k nadějným známkám pokroku v oblasti environmentální etiky a ekologie člověka v sekulárním světě povzbuzujeme členy dominikánské rodiny, aby vstoupili s vhodnými partnery ve společnosti do mnohem intenzivnější diskuse na toto téma, a to ve světle základního a hlubokého pojetí církve, co se týče péče o stvoření.

159. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby všichni regenti studií rozpoznávali povolání bratří, povzbuzovali a podporovali je, aby se specializovali na poli vědy, lékařské etiky a environmentální etiky, ať už prostřednictvím studijních programů nebo zakládáním center tam, kde je to proveditelné, a tam, kde je naléhavá potřeba evangelizace kultury v těchto oblastech zájmu.

160. [*Exhortatio*] Vzhledem k tomu, že je zapotřebí nabídnout důvěryhodné mravní svědectví celému světu a být znamením solidarity s těmi, kdo ve světě, jemuž vládne konzum, mají méně, a ve snaze zachovat svět příštím generacím, vyzýváme bratry, aby věnovali pozornost svému jednání jak v komunitě, tak ve službě, aby si všímali, jak ovlivňují stvořený svět (např. recyklováním, způsoby dopravy, regulací teploty, užíváním elektřiny a vody, užíváním izolací a „zelených“ stavebních metod, zacházení s krajinou).

Mezináboženský dialog

161. Význam mezináboženského dialogu potvrdily všechny naše poslední generální kapituly (ACG 1986 Avila, č. 22; ACG 2007 Bogota, č. 82).

Nové prvky v současném kontextu činí náš závazek mezináboženského dialogu ještě důležitější než dříve: nárůst násilí páchaného ve jménu náboženství, které zasahuje křesťany v několika zemích, a nevhodný aktivismus některých evangelikálních skupin.

162. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby formátoři poskytli bratřím v počáteční i stálé formaci alespoň základní vědomosti o jiných náboženstvích a aby na našich dominikánských fakultách a v centrech studií podporovali reflexi teologie náboženství. K tomuto účelu by měli využívat možností, které nabízejí naše specializovaná centra.

163. [*Gratulatio*] Chválíme cennou práci, kterou několik bratří koná v těchto specializovaných institutech řádu na poli dialogu s různými kulturami a náboženstvími, zvláště s islámem, neboť tento dialog začal být v posledních letech naléhavější.

164. [*Commendatio*] Doporučujeme provinciím, aby podporovaly tyto instituty jak finančně, tak v oblasti lidských zdrojů: Dominikánský ústav orientálních studií – IDEO (Káhira), komunitu v Istanbulu (Turecko), Center for Peace (Lahore, Pákistán), Center of Research and Interreligious Dialogue – CRID (Pontianak, Indonésie), Cátedra de las Tres Religiones (Valencie, Španělsko), St. Thomas (Avila, Španělsko).

165. [*Exhortatio*] Vyzýváme socia pro apoštolský život a socia pro intelektuální život, aby nadále organizovali Journées Romaines Dominicaines – Římské dominikánské dny, na nichž se každé čtyři roky mohou setkávat bratři a sestry zapojení do mezináboženského dialogu s islámem a ostatními hlavními náboženstvími. Rovněž je žádáme, aby na těchto setkáních navrhovali místa, kde je zapotřebí lidské a materiální pomoci, jako je Knihovna islámských studií v dominikánském institutu v Ibadanu (Nigérie).

Spravedlnost a mír – Justitia et pax

166. [*Petitio*] Žádáme generální co-promotory Justitia et pax, aby do ledna 2012 zřídili výkonnou mezinárodní síť pro sdílení informací jak uvnitř dominikánské rodiny, tak v kurii u sv. Sabiny.

167. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby Mezinárodní komise Justitia et pax sepsala povinnosti a upřesnila cíle generálních, regionálních a provinčních promotorů

(ACG 2007 Bogota, č. 69) a aby specifikovala rozdělení práce mezi dva generální co-promotory, a to vše předložila do května 2011 ke schválení generální radě.

168. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby Mezinárodní komise Justitia et pax iniciovala do příští generální kapituly ve všech entitách řádu teologickou reflexi a diskusi o dominikánské tradici apoštolátu Justitia et pax, v souvislosti se třemi hlavními prioritami, které komise v současné době stanovila.

Regionální studium konfliktních situací

169. [*Petitio*] Žádáme socie magistra řádu pro různé regiony, aby v každém z nich podporovali teologické bádání týkající se konfliktních situací, které na různých místech existují, aby byl slyšet hlas řádu ve prospěch pokoje, sociální spravedlnosti a harmonického soužití mezi národy.

Školy kázání

170. [*Petitio*] Žádáme socia pro intelektuální život řádu, aby v různých regionech podporoval vytváření škol nebo center kázání a napomáhal jejich vzájemné komunikaci. Zároveň žádáme, aby na webových stránkách řádu byl vytvořen odkaz (link), který celé dominikánské rodině umožní přístup k materiálům sloužícím k formaci pro kázání a k informacím o výše zmiňovaných centrech kázání, která v řádu existují.

Pětisté výročí kázání Antonia de Montesinos

171. [*Petitio*] Žádáme bratry celého řádu, aby o 4. neděli adventní roku 2011 ve všech kostelích v naší správě přečetli kázání Antonia de Montesinos pronesené na ostrově Hispaniola o 4. neděli adventní roku 1511 nebo na toto téma sami kázali. Ať se tímto způsobem společně připomene tato událost, která byla vystoupením na obranu lidské důstojnosti ve jménu církve.

Kuba

172. [*Petitio*] S ohledem na ohlas, kterého se dostává konferenčnímu sálu a centru Bartoloměje de Las Casas na Kubě, které už dvanáct let působí jako místo reflexe a interkulturního dialogu, žádáme entity řádu, aby tomuto projektu v rámci svých možností nabídly pomoc.

Migrace

173. Jsme si vědomi, že jak na mezinárodní rovině, tak uvnitř státu je problém migrace znamením času. Migrace má vliv na sociální, ekonomické, politické, kulturní a náboženské změny, které se dotýkají jednotlivých lidí i celého lidstva. Montesinova otázka „nejsou i oni lidé?“ od nás dnes vyžaduje větší

pozornost vůči této výzvě, která se díky svým rozměrům stala univerzální, což se projevuje různými způsoby, od přijetí a solidarity až po xenofobii.

174. [*Gratulatio*] Oceňujeme různé iniciativy, díky nimž se studuje fenomén migrace a věnuje se péče migrantům, zvláště ty iniciativy, na kterých spolupracují různé entity v řádu, dominikánská rodina a další církevní instituce.

175. [*Exhortatio*] Vybízíme všechny bratry, aby se snažili být vnímavější vůči tomuto problému, nejen pokud jde o těžké životní podmínky mnoha migrantů, ale také pokud jde o společnost, která migranty přijímá a do které přinášejí své naděje a pro niž jsou přínosem.

Putující charakter našeho povolání by nás měl vést k tomu, že lépe pochopíme migranty a budeme je doprovázet. Různé způsoby našeho kázání by měly podporovat citlivější naslouchání lidem, respektování základních lidských práv a vyvarování se stereotypům, které by nějakým způsobem mohly vést k pohrdání druhými.

Je důležité uznat a hlouběji pochopit, jakými způsoby migrace přetváří, obohacuje a vyzývá řád a církev, aby tak mohla zvěstovat evangelium všem lidem a hlásat, že Bůh neupřednostňuje žádného člověka ani žádnou kulturu.

Domorodé obyvatelstvo

176. Abychom si připomenuli pět set let od příchodu řádu do „Nového světa“ a abychom si uvědomili důležitost kázání první komunity bratří na ostrově Hispaniola, které vedlo k uznání domorodého obyvatelstva:

177. [*Gratulatio*] Oceňujeme všechny bratry a členy dominikánské rodiny a povzbuzujeme je, aby s nadšením pokračovali v poslání kázat mezi domorodým obyvatelstvem.

178. [*Gratulatio*] Zvláště oceňujeme bratry, kteří rozvíjejí interkulturní a intrakulturní dialog v rámci center antropologického a teologického bádání jako např. centrum studií Ak'Kutan Fr. Bartholomé de las Casas v Alta Vera Paz (Guatemala) a v podobných centrech v Americe, kde se bratři snaží kontemplotovat hlubším způsobem Kristovu tvář v dějinách i v současné situaci domorodých obyvatel.

179. [*Petitio*] Žádáme vyšší představené, na jejichž území se nacházejí misie, aby nezmenšovali podporu bratří a komunit, které velkodušně pečují o domorodé obyvatele.

180. [*Petitio*] Žádáme provinciály, viceprovinciály a vikáře, kteří mají misie mezi domorodými obyvateli, aby uváděli ve známost vykonanou práci a udržo-

vali tak živou přítomnost řádu na těchto místech a motivovali další bratry, kteří by mohli dočasně spolupracovat.

Farní pastorec

181. [*Exhortatio*] Naše přítomnost ve farnostech je tématem, které je často předmětem našich úvah. Generální kapitula v Římě 1983 (ACG č. 38–42) důkladně pojednala o tématu dominikánských farností. Vyzýváme bratry, aby znovu prostudovali tento stále platný dokument.

182. [*Commendatio*] Doporučujeme našim komunitám, jimž jsou svěřeny farnosti, aby při této službě považovaly za prioritní prvky dominikánského poslání službu slova, biblickou a teologickou formaci laiků i řeholníků, starostlivost o chudé v duchu evangelia a o ty, kteří jsou vzdáleni církvi. Podobně ať podporují apoštolskou spolupráci místních církví v dalších oblastech kázání, zvláště v oblasti sociální pastorec, lidských práv, speciální pastorec a formace pastoračních asistentů.

183. [*Commendatio*] Vzhledem k tomu, že náš apoštolát je z povahy věci komunitní, doporučujeme bratřím, kteří pracují ve farnostech, aby posílili spolupráci s místní dominikánskou rodinou, dbali na důstojnou liturgii, uváděli do souladu apoštolskou službu Božímu lidu s vlastními nároky konventního života a aby z jejich služby bylo zřejmé, že se jedná o poslání celé komunity.

184. [*Commendatio*] Doporučujeme provinciálům a viceprovinciálům s jejich radami, aby se snažili o důkladné pochopení skutečných potřeb místní církve, dříve než přijmou správu farnosti nebo se rozhodnou v některé setrvat či ji opustit. Rovněž jim doporučujeme, aby se ujistili, že se tato apoštolská služba bude moci uskutečňovat komunitním způsobem.

KAPITOLA VI

DE FORMATIONE

185. Účelem naší formace je vychovat dominikánského kazatele. Charakteristické dominikánské kázání musí být tvůrčím výchozím bodem všech dalších aspektů formace, lidské, spirituální, intelektuální a pastorační. Společný zápal pro sdílení plodů kontemplace Božího slova se stává prostředím, v němž všichni vyrůstáme v kazatele, stává se kulturou misie.

186. [*Ordinatio*] Vzhledem k formaci dominikánského kazatele nařizujeme, aby si formátoři a jejich formační týmy přečetli a uváděli do praxe ustanovení akt kapituly v Krakově o povolání a formaci (kap. 5) a Dopis formátorovi z kapituly v Bogotě (kap. 5). Spolu s našimi bratry z kapituly v Bogotě je povzbuzujeme, aby se „znovu obeznámili s bohatými řádovými materiály o povolání a formaci“ (ACG 2007 Bogota, č. 197).

187. [*Gratulatio*] Chválíme dobrou práci, která je v současné době odváděna v oblasti formace dominikánských kazatelů, a to na všech úrovních. Nyní bychom rádi předložili rozmanitou škálu prostředků a pokročili tak v práci kapitul konaných v Krakově a Bogotě, co se týká formace.

Promotor pro povolání a přijímání kandidátů

188. Péče o nová povolání rozšiřuje naši obecnou pastorační práci s mladými, povzbuzuje mladé bratry, aby se zapojili do aktivit podporujících nová povolání, vyžaduje spolupráci s dominikánskou rodinou a zvláště modlitby našich mnišek. Také povzbuzuje naše komunity, aby viditelně žily bohatstvím dominikánského života (LCO 165 § I).

189. [*Ordinatio*] Na základě kladných zkušeností z několika entit řádu nařizujeme, aby byl ve všech provinciích, viceprovinciích a vikariátech ustanoven promotor pro povolání (ACG 2004 Krakov, č. 265). Pokud je to možné, ať je podpora a vedení nových povolání jeho prvořadým úkolem.

190. [*Exhortatio*] Vzhledem k rozmanitosti kandidátů, kteří dnes do řádu vstupují, co do věku a teologického a kulturního zázemí, vyzýváme promotory pro povolání a přijímací komise, aby náležitě a podrobně prozkoumali vhodnost kandidátů dříve, než je přijmou do naší specifické dominikánské formy zasvěceného života. Nemůžeme po kandidátech žádat, „aby byli dokonale motivováni, spíše by měli být schopni postupně dozrávat a radostně se zapojovat do našeho řeholního způsobu života“ (ACG 2004 Krakov, č. 263).

Formace formátorů

191. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby magistr řádu uspořádal vzdělávací kurz nových formátorů (jak magistrů noviců, tak magistrů kleriků), aby mohli být formováni také jakožto formátoři, v kontextu našeho společného dominikánského charismatu, práva a poslání.

192. [*Commendatio*] Doporučujeme pořádat pravidelná regionální setkání všech formátorů (ACG 2004 Krakov, č. 272; ACG 2007 Bogota, č. 219). Tato setkání by měla být fórem, kde lze diskutovat o obecných otázkách formace a nacházet způsoby, jak prohloubit spolupráci v daném regionu.

Formační komunita

193. [*Exhortatio*] Ve smyslu ustanovení z Bogoty (č. 216) vyzýváme provinciály, viceprovinciály a vikáře všech entit spolu s jejich radami, aby pravidelně hodnotili formační komunity a prostředí, v němž se formace odehrává, a zajistili nutnou shodu mezi tím, jak má náš život vypadat, a tím, jak jej skutečně žijeme.

194. [*Commendatio*] Pro formační dům je jak povinností, tak radostí učit bratry, jak funguje dominikánské řízení. Proto doporučujeme, jak už je tomu ve formačních domech v několika provinciích, aby se bratři s časnými sliby v komunitě účastnili i jiných setkání, než jen konventních kapitul (LCO § 6–7).

Autentická dominikánská intelektuální formace

195. [*Commendatio*] K podpoře autentické dominikánské intelektuální formace, zvláště v těch entitách, kde není dominikánské intelektuální centrum, doporučujeme, aby na tomto poli spolupracovaly různé entity řádu.

196. [*Exhortatio*] Vyzýváme socia pro intelektuální život, aby usnadňoval tuto spolupráci v součinnosti se socii dotčených regionů a s regenty studií. Mezi způsoby sdílení zdrojů může patřit výměna dominikánských profesorů mezi různými entitami.

197. [*Exhortatio*] Vyzýváme formátory a profesory, aby byli velkorysí k případným potřebám mnišek, sester a dominikánských laiků.

Bratři spolupracovníci

198. [*Exhortatio*] Vyzýváme formátory bratří spolupracovníků, aby studovali a zaváděli LCO 217–220, ACG 2004 Krakov, č. 248–259, aby bratři spolu-

pracovníci mohli uskutečňovat své charakteristické poslání v kazatelském apoštolátu řádu a svůj náležitý podíl na životě a řízení našich komunit.

Stálá formace

199. [*Exhortatio*] Vyzýváme všechny bratry, aby si osvojili dovednosti potřebné v současné pastoraci církve. V naší současné situaci je nezbytné, aby byla jak v základní, tak ve stálé formaci věnována velká pozornost otázkám skutečné zralosti, sexuality, sklonů v chování a slibu čistoty. Stálá formace by měla prosazovat vědomí rozdílu mezi familiérností a těmi hranicemi profesionality a služby, které jsou pro dnešní účinnou službu podstatné (ACG 2007 Bogota, č. 223).

200. [*Exhortatio*] Vzhledem k tomu, že pro dominikána formace nikdy nekončí, neboť dominikán se stále rozvíjí, vyzýváme všechny bratry, aby kultivovali svou jedinečnou osobní zralost, život modlitby, věrnost slibům, společný život, stálé studium a aktivní solidaritu s chudými. To vše je nezbytné k tomu, abychom byli „kazateli milosti“ a pravdivými svědky.

KAPITOLA VII

DE REGIMINE

Restrukturalizace entit řádu

201. [*Commissio/Ordinatio*] Nařizujeme magistrůvi řádu a všem bratřím z entit, kterých se týká zahájení procesu reorganizace struktury řízení, aby podporovali apoštolské poslání a řeholní observanci bratří. Na konci tohoto procesu, který by měl být dokončen v roce 2016, budou autonomními strukturami řádu pouze provincie a viceprovincie. Těž budou existovat kláštery a domy pod přímou jurisdikcí magistra řádu. Na provinční úrovni, vedle klášterů a domů na území provincie, budou mít některé provincie provinční vikariáty a rovněž kláštery a domy mimo území provincie. Vzhledem k této redukci uvedených struktur řádu se budou všechny existující generální vikariáty řídit postupy doporučenými v č. 206. Nadto všechny existující regionální vikariáty budou na konci tohoto procesu prohlášeny za provinční vikariáty. Ty kláštery nebo domy, které nebudou na konci tohoto procesu zapojeny do provincie nebo provinčního vikariátu, budou chápány jako komunity mimo území provincie. Provinciál nebo viceprovinciál bude tyto komunity každoročně vizitovat a může pro tyto kláštery a domy jmenovat vikáře (srv. LCO 345).

Pozměňovací návrhy ke strukturám řádu a přechodu na novou strukturu

202. [*Commissio*] Jelikož definitivní změny konstitucí řádu vyžadují schválení tří generálních kapitul, reorganizace nastíněná v *Ordinatio* č. 201 nezačne platit před rokem 2016. Nicméně v přechodném období bude nezbytné vypracovat konkrétní normy a postupy. Proto pověřujeme magistra řádu:

1. Aby připravil seznam nařízení LCO, která by měla být upravena následujícími dvěma generálními kapitulami, předtím než bude reorganizace definitivně schválena.
2. Aby podporoval a konkrétními pokyny vedl provincie a vikariáty, které tato reorganizace zasáhne.

203. [*Ordinatio*] Proto začínáme s následujícími nařízeními:

- a) LCO 257 § I, 1, dvě třetiny vokálů (25) budou afiliovány k viceprovincii po jejím ustavení;
- b) LCO 407 § I, 7 a LCO 409-bis, počet „dvacet“ (20) bude změněn na „dvacet pět“ (25).

Vikariáty: generální a provinční

204. [*Ordinatio*] Nařizujeme magistrovi a jeho radě, aby nadále nezřizovali žádné generální vikariáty.

205. [*Ordinatio*] Abychom posílili dominikánský život a poslání, nařizujeme, aby se do roku 2016 všechny generální vikariáty přizpůsobily jedné z forem entit v řádu, jak jsou popsány v *Ordinatio* č. 201. Všechny generální vikariáty ať začnou za pomoci socia magistra řádu zvažovat, jaká právní struktura by nejlépe vyhovovala jejich dominikánskému životu a poslání.

206. [*Commendatio*] Generálním vikariátům v řádu doporučujeme následující postup, který povede k tomu, že do roku 2016 bude jejich organizace odpovídat nařízením v *Ordinatio* č. 201:

1. Pokud má generální vikariát požadované množství bratří a konventů, může požádat, aby se stal viceprovincií. Pokud nemá dostatečný počet bratří nebo konventů, aby se stal viceprovincií, může se generální vikariát připojit k jiné provincii nebo se stát generálním vikariátem nebo jedním či více domy extra territorium některé provincie.
2. Generální vikariát se může spojit s jednou či více entitami, aby se stal viceprovincií nebo silnějším provinčním vikariátem.
3. V přechodném období budou všichni generální vikáři a sociové magistra zapojeni do uvedeného procesu zváni na setkání s magistrem řádu k diskusi nad jejich návrhy a náměty.
4. Uvedený proces by měl být v každém vikariátu každoročně zhodnocen v písemné zprávě sepsané generálním vikářem a zasláné magistrovi řádu, aby mohl těmto vikariátům v přechodném období poskytnout svou podporu a pomoc.
5. Statuty generálních vikariátů budou revidovány ve světle reorganizace popsané v *Ordinatio* č. 201 a s ohledem na situaci entity, se kterou se má vikariát do roku 2016 spojit.

207. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby provincie s provinčním vikariátem, který má méně než 15 vokálů, nebo nemá žádný konvent, zahájila s bratřími tohoto vikariátu proces, který má být dokončen do roku 2016, a ve kterém určí, jaká právní struktura by nejlépe vyhovovala jejich dominikánskému životu a poslání. Aby provinční vikariát dosáhl doporučených požadavků na provinční vikariát, může být posílen nebo se může sám přímo připojit k jiné provincii nebo splynout s jednou či více entitami a stát se viceprovincií či silnějším provinčním vikariátem. Součástí tohoto procesu bude nutné přehlédnutí a revize provinčních a vikariátních statutů. Jinak se provinční vikariát může stát jedním nebo

několika provinčními domy extra teritorium některé provincie. V tom případě bude statut provinčního vikariátu zrušen.

Provincie a viceprovincie

208. [*Ordinatio*] K posílení dominikánského života a poslání nařizujeme, aby se provincie a viceprovincie, u kterých to přichází v úvahu, do roku 2016 přizpůsobily jednomu z typů entit řádu popsanych v *Ordinatio* č. 201. Všechny provincie a viceprovincie ať s pomocí *socialis magistra* řádu začnou zjišťovat, která právní struktura by nejlépe vyhovovala jejich dominikánskému životu a poslání.

209. [*Commendatio*] Provinciím (a podle vhodnosti viceprovinciím) doporučujeme, aby se reorganizaci nastíněné v *Ordinatio* č. 201 přizpůsobily do roku 2016 následujícím způsobem:

1. Pokud nemá provincie požadované množství bratří a konventů, aby mohla zůstat provincií, může se stát viceprovincií nebo provinčním vikariátem. V případě, že nevyhovuje požadavkům na provinční vikariát, může se stát jedním nebo několika domy extra teritorium některé provincie.
2. Provincie se může spojit s jednou či více entitami, aby zůstala provincií nebo se stala viceprovincií.
3. V přechodném období budou všichni provinciálové a *socii* *magistra* zapojení do uvedeného procesu zváni na setkání s *magistrem* řádu k diskusi nad jejich návrhy a náměty.
4. Uvedený proces by měl být v každé provincii každoročně zhodnocen v písemné zprávě sepsané provinciálem a zasláné *magistrovi* řádu, aby mohl těmto provinciím v přechodném období poskytnout svou podporu a pomoc.
5. V případě, že se právní struktura provincie nebo viceprovincie změní, musí být její statut zrevidován do roku 2016 tak, aby vyhovoval nové právní struktuře.

Přeuspořádání regionů

Bolívie

210. [*Ordinatio*] Vzhledem k pokračující spolupráci mezi bratry z vikariátů Provincie Teutonia a Provincie Sv. Alberta Velikého (USA) nařizujeme, aby tyto provincie podnikly kroky nezbytné k založení bratrských, apoštolských, administrativních a ekonomických struktur potřebných k založení viceprovincie v Bolívii v roce 2013.

Venezuela

211. [*Petitio*] Oceňujeme pokrok, jenž byl učiněn v integraci bratří ze Společného projektu do Provincie Panny Marie Růžencové ve Venezuele, a

vyzýváme provinciála této provincie, aby bratry nadále provázel, zvláště v základním a doplňkovém studiu, ve společném životě a v apoštolátu směřujícím k případnému založení viceprovincie Venezuela. Rovněž vyzýváme provinciála Provincie Betica, aby s bratřími ze svého vikariátu prozkoumal možnosti spolupráce prostřednictvím nějakého způsobu asignací popsaného v konstitucích, tak aby zůstali afiliováni do původní provincie, například tím, že by se některý z jejich domů stal střediskem některého stupně formace, nebo jiným způsobem.

Karibik

212. [*Gratulatio*] Chválíme iniciativu bratří z Generálního vikariátu Puerto Rico, kteří zkoumají možnost, jak jej zapojit do jedné z provincií v USA, a povzbuzujeme je, aby v ní pokračovali, neboť je v souladu s tím, co bylo na této kapitule řečeno o opatřeních, která mají být přijata všemi generálními vikariáty řádu.

213. [*Petitio*] Ohledně anglofonních vikariátů Provincie Anglie a Provincie Irsko žádáme:

1. nechť oba provinciálové posílí vazby mezi vikariáty a jejich domovskými provinciemi; ať prosazují a podporují společný život a společné projekty, aby posílili soudržnost dominikánského způsobu života a poslání;
2. ať každý rok provinční vikáři obou vikariátů se svými radami plánují na společném setkání apoštolskou a mezivikariátní spolupráci ve snaze dosáhnout integrace do jednoho provinčního vikariátu.

214. [*Petitio*] Vyzýváme provinční vikáře vikariátů Dominikánská republika a Kuba a jejich rady, aby nadále spolupracovali na vizi společného provinčního vikariátu v souladu s procesem probíhajícím v jejich domovských provinciích ve Španělsku. Dále podporujeme jejich pokračující spolupráci na projektech formace a v centrech intelektuálního života. Aby mohly tyto entity pokračovat ve svém poslání, budou nadále dostávat ekonomickou pomoc od svých provincií.

215. [*Petitio*] Žádáme provinciála Provincie Toulouse, aby podpořil na Haiti rozvoj plného dominikánského života tím, že více zapojí haitské bratry do života vikariátu, a to s podporou jiných provincií a vikariátů, například Kolumbie a Demokratické republiky Kongo. Provinciála rovněž žádáme, aby posílil spolupráci s vikariáty Dominikánské republiky a Kuby.

216. [*Commendatio*] K rozvinutí spolupráce a apoštolské služby doporučujeme, aby se konalo každoroční setkání vikářů z této oblasti se sociem pro Latinskou Ameriku a Karibik.

Iberský poloostrov

217. [*Gratulatio*] Chválíme bratry z Iberského poloostrova za účast na Projektu 2016, který má za cíl vznik nové dominikánské entity, která posílí dominikánský život a poslání v regionu.

Kongres bratří spolupracovníků

218. [*Petitio*] Žádáme magistra řádu, aby jmenoval výbor bratří spolupracovníků, který zorganizuje mezinárodní kongres bratří spolupracovníků, jenž se zaměří na revizi a obnovu povolání a služby dominikánských bratří spolupracovníků v naší době.

Správa akademických institucí

219. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu, aby jmenoval komisi, která vytvoří konkrétní nařízení nezbytná k převodu University sv. Tomáše (UST) v Manile pod jurisdikci dominikánské Provincie Filipíny, jak je to stanoveno v č. 120 Akt generální kapituly v Calerueze (1995). Práce této komise bude ukončena a předložena magistrovi řádu a jeho radě ke schválení a uskutečnění do roku 2013.

220. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu, aby v rámci probíhajícího přepracování Statutu Papežské university sv. Tomáše (PUST) navrhl změny tohoto Statutu. Tyto změny by měly zahrnovat:

1. Ustanovení správní rady, jejíž členy by jmenoval magistr řádu jakožto velký kancléř univerzity. Členové budou jmenováni na základě svých zkušeností a schopností profesionálně přispět ke správě univerzity ve finančních, osobních, organizačních a plánovacích otázkách.
2. Jmenování vicekancléře univerzity, který bude předsedou správní rady.

Správa místních komunit

221. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby pro schválení syndika konventu provinciálem byly v LCO 328 provedeny následující změny:

- § II. Instituitur a priore cum consensu consilii conventualis et approbatione prioris provincialis.
- § III. Instituitur ad triennium, et potest immediate aliud triennium institui nonverum ad tertium, nisi in casibus necessitatis.

Kanonické vizitace magistra řádu

222. [*Petitio*] Během devíti let mandátu magistra řádu se počítá se dvěma kanonickými vizitacemi (LCO 398, § 2) v každé entitě. Žádáme, aby jedna byla za předsednictví magistra řádu, doprovázeného nejlépe sociem, který má vztah

k dané entitě, druhá zpravidla za předsednictví socia, který má vztah k dané entitě, v doprovodu jiného bratra, který nemusí nutně být členem generální kurie.

Organizace vizitace za předsednictví magistra řádu

223. Nejméně šest měsíců předem je provinciálovi zaslán dotazník a prodiskutován v jeho radě. Provinciál pošle krátkou zprávu pojednávající o následujících otázkách:

1. počet bratří, počet konventů a domů, generační profil entity;
2. typy apoštolátních aktivit;
3. výzvy, kterým se čelí;
4. struktury řeholní a intelektuální formace;
5. návrh programu vizitace;

Během vizitace:

6. setkání s komunitami a braťmi, jejichž podmínky upřesní magistr řádu;
7. setkání s různými provinčními institucemi (rady, komise atp.);
8. neformální setkání s dominikánskou rodinou;
9. návštěvy některých klášterů mnišek.

Nakolik je to možné, jsou provinční a regionální vikariáty vizitovány během stejné kanonické vizitace bratrem jmenovaným magistrem řádu, aby se zajistila větší jednota provincie s jejími různými entitami. Magistr řádu nebo jeho delegát navíc provede podle možností vizitaci jiných provincií regionu, které se podílejí na společných projektech.

Závěry budou poslány v měsíci následujícím po vizitaci.

Socius, který má vztah k dané entitě, ať dohlédne na plnění závěrů kanonické vizitace.

Organizace vizitace za předsednictví socia nebo jiného bratra

224. Alespoň šest měsíců předem je provinciálovi zaslán dotazník (srov. výše);

během vizitace:

1. setkání s každou komunitou;
2. setkání s braťmi, kteří si to přejí, podle pokynů stanovených bratrem předsedajícím vizitaci;
3. setkání s různými institucemi provincie.

Závěry budou poslány v měsíci následujícím po vizitaci.

Socius, který má vztah k dané entitě, ať dohlédne na plnění závěrů kanonické vizitace.

Kanonické vizitace provinciála

225. [*Exhortatio*] Připomínáme provinciálům, že je nezbytné, aby každý rok kanonicky vizitovali své formační domy a dvakrát během officia své komunity (LCO 340). Aby byly závěry kanonické vizitace naplňovány, navrhla Generální kapitula v Providence vhodný postup (ACG 2001 Providence, 457).

Postup při volbě magistra řádu

226. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu, aby před příští volební generální kapitulou byl kapitulářům zaslán text popisující postup volby magistra řádu. Tento text se může opírat o následující text, který byl vytvořen na základě zkušeností předchozích volebních kapitul.

Setkání v jazykových skupinách

227. [*Commendatio*] Během tractatu jsou organizována tři setkání v jazykových skupinách. Předseda každé jazykové skupiny je jmenován předsedajícím kapituly.

Během prvního setkání:

1. Jsou bratři vyzváni, aby napsali jedno nebo více jmen, které si přejí navrhnout k diskusi.
2. Předseda vyhlásí navržená jména v abecedním pořadí a uvede počet navrhopatelů.
3. Předseda pak vyzve skupinu k prodiskutování každého jména v abecedním pořadí podle příjmení.
4. Na závěr diskuse každý bratr písemně navrhne maximálně tři jména bratří, která chce slyšet na třetím setkání jazykové skupiny.
5. Na zasedání řídicího výboru představí každá jazyková skupina předsedajícímu kapituly jména vybraná každou skupinou s uvedením počtu navrhopatelů u každého bratra.
6. Když jsou známa všechna jména, předsedající kapituly sestaví s řídicím výborem seznam zmíněných bratří, aby byl předán jazykovým skupinám.
7. Jestliže sestavený seznam obsahuje jména bratří, kteří nejsou na kapitule přítomni, budou povoláni ti, o jejichž pozvání řídicí výbor většinou rozhodne.

Během druhého setkání:

8. Seznam je předán jazykovým skupinám, které písemně vyberou k vyslechnutí pět bratří, kteří obdrží nejvíce referencí.
9. Generální sekretář organizuje agendu návštěv v jednotlivých skupinách.

Během třetího setkání:

10. Bratři vyslechnou pozvané bratry a položí jim otázky, které si přejí.

11. Na závěr této diskuse skupina znovu písemně rozhodne jména bratří, které navrhuje k diskusi během tractatu. Tento seznam pak bude odevzdán v písemné formě předsedajícímu kapituly.

Tractatus

228. Tractatus začíná modlitbou.

Předsedající kapituly předsedá tractatu. Tento tractatus je veden moderátorem za pomoci dalšího moderátora.

Předsedající sdělí seznam bratří navržených v jazykových skupinách a vyzve kapituláře, aby navrhli další jména, chtějí-li.

Navržení bratří v abecedním pořadí podle příjmení mají, pokud chtějí, maximálně patnáct minut na prezentaci před kapituláři, na základě několika pro všechny společných otázek formulovaných řídicím výborem.

Po této prezentaci je bratr, kterého se to týká, požádán, aby opustil shromáždění, a následuje patnáctiminutová diskuse, kterou lze na žádost většiny kapitulářů prodloužit o dalších patnáct minut. Každý kapitulář má maximálně tři minuty na to, aby vyjádřil svůj názor.

Když tato diskuse skončí, bratr je pozván, aby se vrátil do sálu, pokud je kapitulář, a procedura pokračuje až do té doby, dokud se kapituláři nesetkají se všemi navrženými bratry.

Tractatus je zakončen krátkou modlitbou ke svatému Dominikovi.

Přijetí akt generálních kapitul

229. [*Exhortatio*] Povzbuzujeme provinciály a jejich rady, aby se snažili najít účinné způsoby spočívající nejen v přeložení a rozeslání akt generálních kapitul, ale rovněž aby podporovali jejich znalost a zaváděli jejich obsah v konventech a domech svých provincií, viceprovincií a viakriátů (ACG 2007 Bogota, 227).

Generální kurie

230. [*Commissio*] Aby generální kurie mohla pomáhat magistrovi řádu plnit jeho úkoly účinně, pověřujeme magistra řádu, ať zhodnotí potřeby a výzvy, kterým má řád čelit, aby mohl:

1. revidovat složení kurie a oblasti, pro něž jsou nezbytní sociové nebo promotoři;
2. upřesnit oblasti kompetence každého z nich a nezbytnou spolupráci mezi nimi;
3. konzultovat provinciály požadovaných bratří před jejich nominací a asignací, které se jeví jako potřebné.

231. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu, aby společně se syndikem řádu a předsedou IDF zřídil úřad solidarity, pověřený doprovázením projektů financovaných řádem, jehož odpovědnost by se mohla týkat:

1. definování postupů při výběru těchto projektů a zajištění transparency jejich výběru;
2. pomoci vytvářet tyto projekty podle profesionálních pravidel;
3. pomoci podporovatelům těchto projektů v oblasti shánění prostředků, ekonomického a administrativního řízení, zejména ohledně kompatibility a přidělování zdrojů a plnění těchto projektů;
4. sledování patronátního a partnerského sektoru na mezinárodní úrovni;
5. šíření informací o podporovaných projektech;
6. koordinace snahy o hledání fondů pro tyto projekty v různých regionech řádu;
7. zajištění záruky, že úmysly dárců budou respektovány a že jim bude poděkováno a dostane se jim uznání za jejich příspěvek.

Tento úřad má také pomáhat vytvářet projekty nefinancované řádem a zajistit koordinaci shánění prostředků různými entitami.

Dominikánská laická sdružení

232. [*Ordinatio*] „Řád Kazatelů se skládá z těch, kdo se prostřednictvím profese, (ti, kdo následují evangelijní rady: mnišky, bratři) nebo příslibů (členové laických a kněžských bratrstev, kteří se zavazují k určitému způsobu evangelijního života přizpůsobeného jejich podmínkám) učiněných Magistrovi, začleňují do řádu“ (ACG 2001 Providence, 418). Pro vyloučení některých nejasností připomínáme, že pojem řeholní život označuje zasvěcený život členů řeholního institutu s veřejnou profesí zachovávání evangelijních rad a společný bratrský život. V tomto smyslu pojem řeholní život není aplikovatelný na laiky povoláné žít svou účast na tria munera Christi uprostřed světa. Proto je nezbytné podporovat a doprovázet formaci dominikánských laiků na základě solidní eklesiologie a teologie laikátu.

Laici inkorporovaní do řádu mají účast na charizmatu svatého Dominika podle „bratrského spojení v jediném poslání hlásání Božího slova“ (ACG 2001 Providence, 416). Zároveň se tato jednota uskutečňuje podle různých forem dominikánského života. To se ukazuje v různých právních formách (Základní konstituce, LCO 1 § IX).

S ohledem na rozlišení, autonomii a specifčnost dominikánských laiků a bratří nařizujeme bratřím, aby respektovali naše právo, zvláště v následujících případech:

1. Morální odpovědnost řádu: řád nenese odpovědnost za žádného dominikánského laika, není-li pověřen kompetentním bratrem, při nejmenším v těchto třech následujících situacích: veřejný projev (přednášky, publikace, internet); aktivita v civilních nebo církevních instancích; veškerá činnost, kterou by mohla odsoudit justice (civilní nebo církevní).

2. Řízení řádu: jestliže může dominikánský laik mít účast na řízení řádu v určitém stupni, z titulu zvláštního hosta nebo odborníka, nemůže žádným způsobem běžně předsedat v těchto instancích nebo v nich mít hlasovací právo.

3. Správa majetku: Dominikánští laici (nebo nedominikánští) přispívají svou kompetencí ke správě našeho majetku. V hospodaření s naším majetkem nemůže dominikánský laik žádným způsobem jednat proti našim zákonům (LCO 555), zcizovat majetek řádu, spravovat mimo strukturu řádu (dům, konvent, provincie, řád).

Kněžská bratrstva

233. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu revizí pravidel dominikánských kněžských sdružení (LCO 149 § II – 151), aby byl lépe respektován specifický způsob života diecézního kněze.

Bratři v iregulární nebo obtížné situaci

234. [*Exhortatio*] Když skládáme profesi, prosíme o milosrdenství Boží a svých bratří. Nemůžeme dávat a přijímat milosrdenství, aniž bychom je dávali a přijímali uvnitř řádu. Některý bratr může mít někdy zvláštní potřebu tohoto milosrdenství, neboť je vzdálen od našeho společného života a svého závazku podle slibů. Svou profesí jsme vázáni dělat vše pro to, abychom ho znovu přijali do lůna řádu: V nebi bude větší radost nad jednou ztracenou ovčí, která se vrátila do ohrady, než nad devadesáti devíti ostatními, které zůstaly (srov. Lk 15,7). Máme věřit v jeho povolání a jeho schopnost dodržovat sliby, ačkoli se zdá, že je pro něj obtížné je žít. Je to vyjádření naší křesťanské naděje.

Avšak v okamžiku, kdy je jeho odloučení od řeholního života natolik zakořeněné a je ohroženo společné dobro, vede milosrdenství a pravda jeho představené k tomu, aby přijali jasná opatření pro vyřešení jeho iregulární situace, jak pro jeho dobro, tak pro dobro řádu. Proto povzbuzujeme vyšší představené, aby řešili iregulární situace bratří prostřednictvím bratrské intervence. Bratr je v iregulární situaci, pokud se nenachází řádně ve svém domě nebo konventu. Řádně znamená sdílet každodenní společný život, kromě situace bratra, který dostal z důvodu apoštolátu nebo zdraví nebo studia předchozí a písemné schválení od svého vyššího představeného (CIC 665 § 1; LCO 441). Statut těchto bratří žijících mimo konvent je upraven statutem provincie (LCO 336). Jiný způsob řešení je za určitých podmínek exklaustrace (CIC 686 § 1).

V jiných případech (úteky, bratři odmítající poslušnost atd.), kdy zjišťujeme, že mnohé situace nebyly řešeny adekvátně, povzbuzujeme vyšší představené, aby používali procedury předepsané naším právem (LCO 45-bis, 294) a kanonickým právem (CIC 694–704). Ostatně podle závažnosti iregulární situace mohou být podle rozlišení provinciála stanoveny formálním příkazem různé sankce,

spravedlivé a přiměřené dané obtíži: ústraní v mnišském klášteře; zákaz jakéhokoli publikování a vydávání; zákaz veřejného projevu; zákaz jakéhokoli doprovázení (lidského, psychologického, duchovního); omezení služby; odnětí zpovědní jurisdikce (CIC 974); zákaz veškeré činnosti; období fyzického odloučení; ztráta aktivního hlasu atd. Tyto sankce může doprovázet napomenutí vyššího představeného. Mnohdy se doporučuje psychologické a duchovní doprovázení. Ať se dohlíží na objektivitu procedury, aby se respektovala spravedlnost a bratrská láska a aby se zachovala rovnováha mezi trestním a medicínálním aspektem trestu. Motiv tohoto povzbuzení je ospravedlněn ohledem na společné dobro, dobro bratra, riziko zhoršení nebo pohoršení pro řád a pro církve, v některých zemích na trestní odpovědnost.

Pro některé bratry v obtížné situaci může být mnohdy pozitivním řešením diskuse mezi vyššími představenými vedoucí k asignaci do jiné entity, pro ty bratry, kteří jsou v obtížné situaci ve své původní provincii, s ohledem na civilní rizika a tresty, které na ně mohou být uvaleny.

Kázání smíření a uzdravení

235. Vzhledem k pokračující krizi kolem sexuálního, fyzického a citového zneužívání nezletilých a dalších zranitelných osob v církvi vyjadřujeme upřímnou lítost všem, kdo tím trpěli, a modlíme se za ně. Velmi nás rmoutí, že se na těchto otřesných činech podíleli též někteří naši dominikánští bratři. Prosíme za odpuštění všechny naše bratry a sestry, kteří trpěli sexuálním zneužíváním ze strany kněží a řeholníků, což v nich zanechalo hluboké trauma a často vedlo ke ztrátě víry.

236. [*Ordinatio*] Ve snaze být kazateli smíření a uzdravení v Kristu (LCO 2 § I) nařizujeme:

1. Ať provinciálové, viceprovinciálové a jejich rady zajistí, aby jejich entity měly podrobná pravidla a postupy (ACG 2001, Providence 266; Dopis magistra řádu z 30. května 2008 Prot. n. 50/08/575), které zajistí náležitou prevenci, pastorační péči a též přísné dodržování norem kanonického a občanského práva v reakci na obvinění našich bratří ze sexuálního zneužívání, a to tak, aby byla ochráněna a zajištěna jak práva obětí, které obvinění vznesly, tak obviněných bratří.
2. Ať jsou tato pravidla a postupy vyhotoveny do ledna 2012 a v kopii rozeslány všem bratřím dané entity a v jedné kopii magistrůvi řádu.
3. Všichni provinciálové (vyšší představení) zajistí, aby jejich entity vyhovovaly Programu bezpečného prostředí stanovenému diecézemi nebo řeholními konferencemi. Kde takový program není, ať využívají některý z těch, který byl formulován jinou dominikánskou entitou a který jim nejlépe vyhovuje.

4. Ať všichni provinciálové (vyšší představení) zajistí, aby se bratřím dostalo poučení o nezbytnosti jasných hranic jejich služby, a to již od počáteční formace.

5. Ať do příští generální kapituly všechny entity řádu nabízejí duchovní odčinění (např. pravidelnou adorací Nejsvětější svátosti, společnou recitaci kajících žalmů apod.) hříchů sexuálního zneužívání nezletilých a zranitelných osob kněžími a řeholníky, což mnohým z nich způsobilo trauma a narušilo jejich víru.

237. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu a jeho radu, aby do ledna 2011 vydali normy, kterými bude aplikován postup církve ve věci porušení 6. přikázání Desatera kněžími vůči nezletilým, se zvláštním přihlédnutím ke kán. 695 CIC.

KAPITOLA VIII

DE ADMINISTRATIONE CECONOMICA

238. [*Declaratio*] Prohlašujeme, že v souladu s LCO 569 syndik řádu fr. José Bernardo Vallejo Molina OP předložil zprávu o své činnosti za dobu od svého jmenování. Tato zpráva byla schválena.

239. [*Declaratio*] Prohlašujeme, že v souladu s LCO 569 syndik řádu fr. José Bernardo Vallejo Molina OP předložil účty generální kurie za finanční roky 2007–2009. Tyto účty byly schváleny.

240. [*Declaratio*] Prohlašujeme, že v souladu s LCO 572 syndik řádu fr. José Bernardo Vallejo Molina OP předložil osobní účty magistra řádu. Tyto účty byly schváleny.

241. [*Declaratio*] Prohlašujeme, že syndik řádu fr. José Bernardo Vallejo Molina OP předložil následující účty:

1. Fondu Angelicum
2. Fondu solidarity
3. Fondu sv. Dominika
4. Fondu Francisca de Vitoria
5. Fondu Dominique Renouarda
6. Fondu magistra řádu
7. Leoninského fondu
8. Administrativního fondu entit pod bezprostřední jurisdikci magistra řádu. Tyto účty byly schváleny.

242. [*Declaratio*] Prohlašujeme, že v souladu s LCO 571 účty konventů a institutů pod bezprostřední jurisdikcí magistra řádu, náležitě předložené magistrovi, byly ověřeny jejich příslušnými radami. Tyto účty byly podrobně prostudovány ekonomickou radou řádu a potvrzeny magistrem řádu a generální radou.

243. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby v roce, kdy se shromáždíme na generální kapitule, byla potvrzena zpráva syndika řádu magistrem a jeho radou po prostudování, analýze a doporučení ekonomickou radou řádu. Tato zpráva by měla být předložena generálnímu shromáždění kapituly zároveň se zprávou magistra.

244. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby syndik řádu a ekonomická rada řádu po konzultaci se všemi entitami vytvořili administrativní statut řádu a předložili jej následující generální kapitule ke schválení (LCO 553).

245. [*Commendatio*] Doporučujeme, aby některé kanonické vizitace magistra řádu nebo jeho sociů, provinciálů, viceprovinciálů, generálních vikářů a regionálních představených zahrnovaly ekonomickou vizitaci tam, kde je to žádoucí nebo nezbytné.

246. [*Confirmatio*] Potvrzujeme, že bratři ve formaci budou školeni v administrativních a ekonomických otázkách, jak to bylo nastíněno v Římě a na následujících kapitulách (ACG 1983 Řím, č. 193; ACG 1986 Avila, č. 175; ACG 1989 Oakland, č. 120 a 185; ACG 1992 Mexiko, č. 216; ACG 1998 Bologna, č. 224; ACG 2001 Providence, č. 402; ACG 2004 Krakov, č. 340; ACG 2007 Bogota, č. 259).

247. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby syndik řádu se svou ekonomickou radou uspořádal každé tři roky regionální setkání o administrativních a ekonomických otázkách s provinčními syndiky a provinciály, viceprovinciály a generálními vikáři (ACG 2001 Providence, č. 403).

248. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby text LCO 567 byl nahrazen následujícím:

Provinciálové, viceprovinciálové, generální vikáři a statutární zástupci institutů pod bezprostřední jurisdikcí magistra řádu, ve spolupráci se svými syndiky, zodpovídají za to, že každoročně do 31. srpna zašlou přímo magistrůvi řádu následující dva dokumenty:

1. Výroční ekonomickou zprávu. Ta je vyčerpávajícím přehledem ekonomické situace entity. Bude obsahovat podrobnosti o příjmech, výdajích, aktivech, pasivech a ročním rozpočtu a rovněž o větších realizovaných či plánovaných projektech. Pokud má entita více vikariátů, klášterů, domů nebo institutů, bude tato zpráva obsahovat podrobnosti o každém z nich. Forma této zprávy se může lišit podle místních zvyklostí, ale musí obsahovat všechny požadované informace. Vzorovou zprávu lze získat od syndika řádu.

2. Dotazník ke kontribucím (pro daňový odpočet). Užívá se k výpočtu ročních kontribucí od jednotlivých entit řádu. Na základě tohoto dotazníku entity nárokují odečitatelné položky na náklady formace, donace jiným entitám a náklady na zdravotní péči o bratry. Tento dotazník bude každoročně zasílán syndikovi řádu a jeho forma bude stejná pro všechny entity.

Kontribuce Řádu

249. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby každoroční kontribuce ze všech provincií, viceprovincií a generálních vikariátů byly stanoveny podle vzorce schváleného v Aktech generální kapituly konané v Bogotě v roce 2007, č. 261. Do tohoto vzorce budou podle stejných kritérií jako výdaje na formaci zahrnuty i výdaje na zdravotní péči.

250. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby částka na výdaje, kterou může magister řádu schválit bez své rady, nepřesáhla sumu 50.000 EUR.

251. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu, aby ustanovil funkci asistenta syndika řádu, aby pomáhal syndikovi a koordinoval snahy věnované solidaritě a fundraisingu pro misijní rozvojové projekty entit řádu a institutů a domů pod bezprostřední jurisdikcí magistra řádu. Asistent bude spolupracovat se syndikem na dosažení následujících cílů:

1. nastavení mechanismů zajišťujících odpovědné a transparentní jednání;
2. nastavení procesů průběžné kontroly a podávání zpráv;
3. periodické uveřejňování informací o postupu jednotlivých projektů (uvnitř řádu a pro dárce a potenciální dárce);
4. koordinaci snah o rozvoj těchto projektů v různých regionech, kde řád působí.

252. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby syndik řádu každoročně vypracoval výroční zprávu o fondech solidarity pro provinciály, viceprovinciály a generální vikáře (ACG 2007 Bogota, č. 273).

253. [*Commissio*] Pověřujeme magistra řádu a generální radu, aby poskytli Angelicu na probíhající velkou rekonstrukci z fondu solidarity až 1.000.000 EUR. (ACG 2007 Bogota, č. 134).

254. [*Gratiarum actio*] Děkujeme všem, kdo se podíleli na budování fondu solidarity řádu, zvláště dominikánským sestřám z Betléma v Holandsku.

Mezinárodní dominikánská nadace (IDF)

255. [*Gratiarum actio*] Děkujeme bratrovi Marku Edney a čtyřem provinciálům z USA za jejich práci pro IDF a za získané příspěvky.

256. [*Petitio*] Žádáme magistra řádu, aby na příští tři roky jmenoval jednoho bratra na plný úvazek jako prezidenta IDF.

257. [*Petitio*] Žádáme jednotlivé regiony, aby se aktivně podílely na shromažďování příspěvků na schválené projekty řádu a do fondů solidarity řádu. Podpora těchto snah je službou solidarity. Děkujeme IDF a jednotlivým regionům za jejich velkorysost v podpoře schválených projektů řádu a fondů solidarity řádu.

258. [*Ordinatio*] Nařizujeme syndikovi řádu a ekonomické radě, aby ve spolupráci s prezidentem IDF stanovili kritéria pro hodnocení výsledků v získávání příspěvků. IDF bude hodnocena každoročně.

Subvence

259. [*Ordinatio*] Nařizujeme syndikovi řádu, aby do rozpočtu generální kurie zahrnul každoroční subvence pro následující entity:

1. Papežská univerzita svatého Tomáše (Angelicum) 150.000 EUR určených na běžné výdaje.
2. Klášter sv. Dominika a sv. Sixta při Angelicu 40.000 EUR (ACG Bogota 2007, č. 276).
3. Inter-Afrika (AIOP) 100.000 EUR rozdělených do každého subregionu přiměřeně podle počtu bratří, na počáteční formaci bratří.
4. Asie/Pacifik 30.000 EUR na formační projekty.
5. Latinská Amerika a Karibik (CIDALC) 25.000 EUR na regionální projekty.
6. Střední a východní Evropa 25.000 EUR na regionální projekty.
7. International Dominican Foundation (IDF) – Mezinárodní dominikánská nadace do výše 75.000 EUR ročně; nesmí překročit 50 % ročního rozpočtu IDF.

Náklady kapituly

260. [*Ordinatio*] Nařizujeme, aby náklady generální kapituly byly rovnoměrně rozděleny podle toho, kolik činí podíl, kterým každá entita přispívá každoročně do běžného rozpočtu řádu, ale tak, aby žádný jednotlivý kapitulář neplatil více než 3 % z celkových nákladů kapituly.

Cestovní náklady se rozdělí rovnoměrně a administrativní náklady poměrně. Každý kapitulář hradí skutečné náklady na denní diety (ACG 2007 Bogota, č. 286).

Poděkování

261. [*Gratiarum actio*] Děkujeme syndikovi řádu fr. José Bernardo Vallejo Molinovi za jeho neobyčejný příspěvek ke zlepšení ekonomické správy řádu.

KAPITOLA IX

DE CONSTITUTIONIBUS ET ORDINATIONIBUS

262.–298. [Změny některých článků LCO v latinském znění]

GRATIARUM ACTIONES

299. [Poděkování organizátorům kapituly]

SEDES PROXIMI CAPITULI GENERALIS

300. Vyhlašujeme, že příští generální kapitula, která bude kapitulou definitorů, se bude slavit v některém konventu Chorvatské provincie během července a srpna 2013. Přesný termín bude stanoven později.

SUFFRAGIA PRO VIVIS

301. Za našeho Svatého otce papeže Benedikta XVI., nejvyššího pastýře celé církve a velkorysého příznivce našeho řádu, odslouží každá provincie jednu mši svatou.

Za fr. Bruna Cadore, magistra řádu, odslouží každá provincie jednu mši svatou.

Za fr. Timothyho Radcliffa a fr. Carlose A. Costu, exmagistry řádu, odslouží každá provincie jednu mši svatou.

Za všechny biskupy, za socie magistra řádu a za generálního prokurátora řádu, rovněž za naše dobrodince, stejně jako ve prospěch celého řádu kazatelů odslouží každá provincie jednu mši svatou.

SUFFRAGIA PRO DEFUNCTIS

302. Za duše papežů Jana Pavla I. a Jana Pavla II., posledních zemřelých nejvyšších pontifiků, odslouží každá provincie jednu mši svatou.

Za duši fr. Damiana Byrna, posledního zemřelého magistra řádu.

Za duše bratří a sester řádu, kteří od poslední kapituly zemřeli, se pro tentokrát ukládá jenom: každá provincie at' slouží jednu slavnostní mši svatou za všechny současně.

Když bude určen termín k těmto výše předepsaným přímluvám, at' už za živé nebo zemřelé, at' se to zveřejní, aby bratři konventu, kde se tyto přímluvy mají konat, byli včas upozorněni a mohli se účastnit mše sloužené na tento úmysl.

A P P E N D I X I

BENEDIKT XVI.

Generální audience 3. února 2010 věnovaná svatému Dominikovi.

[český překlad viz op.cz/?id=368]

A P P E N D I X II

ZPRÁVA MAGISTRA ŘÁDU

FR. CARLOSE A. AZPÍROZE COSTY O STAVU ŘÁDU.

A P P E N D I X III

CAPITULI GENERALIS ELECTIVI NUNTII

I N D I C E S

Index Constitutionum et Ordinationum de quibus in his actis agitur

Index numerorum notæ iuridicæ

Index generalis